

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 3. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Onsdag den 17. oktober 2012
Tidspunkt: Kl. 8.30
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Benny Engelbrecht (S) næstformand, Jens Joel (S), Sofie Carsten Nielsen (RV), Lisbeth Bech Poulsen (SF), Per Clausen (EL), Erling Bonnesen (V), Lykke Friis (V), Jakob Ellemann-Jensen (V), Fatma Øktem (V), Pia Adelsteen (DF)

Desuden deltog: Statsminister Helle Thorning-Schmidt (S), justitsminister Morten Bødskov (S), minister for fødevarer, landbrug og fiskeri Mette Gjerskov (S) og minister for ligestilling og kirke og minister for nordisk samarbejde Manu Sareen (RV)

Næstformanden, Benny Engelbrecht, ledede mødet.

Punkt 1. Forelæggelse af møde i Det Europæiske Råd den 18.-19. oktober 2012

EUU alm. del (12) – bilag 24 (udkast til konklusioner af 15/10-12) (papiromdelt på Det Europæiske Råd 18-19/10-12 – bilag 8)
Det Europæiske Råd 18-19/10-12 – bilag 9 (Van Rompuy's interimrapport til DER 18-19/10-12)
Det Europæiske Råd 18-19/10-12 – bilag 6 (brev fra formanden for DER vedr. implementering af DER's beslutninger)
Det Europæiske Råd 18-19/10-12 – bilag 1 (udkast til kommenteret dagsorden i DER 18-19/10-12)
Det Europæiske Råd 18-19/10-12 – bilag 2 (udkast til retningslinjer for konklusioner til Det Europæiske Råd 18-19/10-12)

Statsministeren: Som alle ved, bliver der holdt møde i Det Europæiske Råd den 18.-19. oktober. Som det ser ud nu, vil mødet have fire overordnede temaer:

For det første vil vi på mødet skulle følge op på den vækst- og beskæftigelsespagt, som blev vedtaget på det sidste topmøde under det danske formandskab. Vækst- og beskæftigelsespagten er et vigtigt led i EU's bidrag til krisehåndteringen. Derfor er det selvfølgelig også afgørende, at de konkrete initiativer bliver gennemført så hurtigt som muligt.

For det andet vil der være en diskussion af den foreløbige rapport om styrkelsen af ØMU'en, som formand Van Rompuy har udarbejdet med bistand fra kommissionsformanden, formanden for eurogruppen og præsidenten for den europæiske

3. Europaudvalgsmøde 17/10-12

centralbank. Diskussionen skal bane vej for, at en endelig rapport kan vedtages på Det Europæiske Råd i december.

For det tredje skal vi diskutere EU's forhold til Kina. Van Rompuy vil i den forbindelse afrapportere fra EU-Kina topmødet den 20. september.

For det fjerde regner jeg med, at situationen i Syrien vil blive drøftet, og at vi skal vedtage konklusioner om Iran og Mali.

Lad mig starte med det første, vækst- og beskæftigelsespagten. Som I ved, var det en mærkesag under det danske formandskab. Det Europæiske Råd følger sagen tæt, så vi sikrer, at de konkrete initiativer bliver gennemført så hurtigt som muligt. Det vil formentlig føre for vidt her at gennemgå implementeringen af hele vækst- og beskæftigelsespagten, men jeg vil dog fremhæve to områder:

For det første det indre marked. Under det danske formandskab nåede vi et godt stykke med hensyn til at få vedtaget en række initiativer, som yderligere udbygger det indre marked. Vi er dog ikke i mål endnu, og på trods af at fordelene er indlysende, er der eksempler på, at arbejdet skrider for langsomt frem. Det drejer sig særligt om en række af initiativerne under den første akt for det indre marked. Det er ikke godt nok i en situation, hvor vi ved, at en udbygning af det indre marked kan bidrage til at skabe den vækst og den beskæftigelse, som der er så hårdt brug for i Europa. Derfor bakker vi selvfølgelig fra dansk side også stærkt op om, at Det Europæiske Råd sender det meget klare signal, at implementeringen af den første akt for det indre marked skal holdes på sporet, så initiativerne gennemføres inden for den tidsplan, vi har besluttet. Det vil også betyde, at vi kan fokusere vores energi på at få gennemført de nye initiativer i akten for det indre marked II, som Kommissionen for nylig har offentliggjort.

For det andet skal vi sikre, at den investeringsplan på i alt 120 mia. euro, som vi blev enige om i juni, gennemføres så hurtigt som muligt. Et væsentligt element i den investeringsplan er en forøgelse af den europæiske investeringsbanks udlånskapacitet med 60 mia. euro. Det er positivt, at det arbejde forløber efter planen. Det vil forbedre lånemulighederne for små og mellemstore virksomheder, som derved får mulighed for at starte nye projekter op.

Et andet element i investeringsplanen er igangsættelsen af en pilotfase for projektobligationer. Også her er en implementering på bordet. Der er allerede afsat 100 mio. euro, og de resterende 130 mio. euro forventes afsat i starten af det nye år. Samlet forventer Kommissionen, at projektobligationerne vil kunne mobilisere investeringer i størrelsesordenen 4,5 mia. euro.

Endelig er der enighed om, at der skal ske en hurtigere og en mere effektiv anvendelse af strukturfondsmidlerne, som er det tredje element i investeringsplanen.

Jeg regner ikke med, at der vil være en detaljeret drøftelse af de enkelte elementer i vækst- og beskæftigelsespagten, men det er min klare forventning, at alle stats- og regeringschefer vil bakke klart og entydigt op om, at initiativerne skal implementeres hurtigst muligt.

3. Europaudvalgsmøde 17/10-12

Lad mig så vende mig mod den rapport om styrkelse af ØMU'en, som formentlig vil blive det dominerende tema på topmødet. Rapporten, som er offentlig tilgængelig på Det Europæiske Råds hjemmeside, bygger videre på de fire spor, som blev lagt i den første rapport fra juni. Det vil sige en integreret finansiel ramme, en integreret budgetramme, en integreret ramme for økonomisk politik og demokratisk legitimitet og ansvarlighed. Vi regner med, at diskussionen i Det Europæiske Råd særlig vil vedrøre det første spor vedrørende en integreret finansiel ramme og mere specifikt det forslag om et fælles europæisk banktilsyn, som Kommissionen for nylig har lagt frem. Derfor vil jeg i første omgang fokusere på det.

Vi må være ærlige og erkende, at den økonomiske krise har udstillet, at tilsynet med bankerne – særlig i en række eurolande – ikke har været godt nok. Derfor er det også positivt, at der nu er et konkret forslag på bordet, som skal styrke tilsynet. I udgangspunktet omfatter tilsynet kun eurolandene, men det foreslås, at ikke-eurolande kan vælge at tilslutte sig. Grundlæggende indebærer forslaget, at der under Den Europæiske Centralbank oprettes et fælles europæisk tilsyn, som har ansvar for at føre tilsyn med alle banker i eurozonen og i de ikke-eurolande, som måtte vælge at tilslutte sig. Det er ambitionen, at forslaget skal vedtages inden udgangen af året. Der er tale om en meget kompleks problemstilling, hvor alle lande har behov for at få afklaret en lang række spørgsmål. Derfor er det også for tidligt at vurdere, om det vil være i Danmarks interesse at deltage. Det er vi i gang med at afklare i de forhandlinger, som finder sted nu og vil finde sted i de kommende måneder.

Vi er fra dansk side gået ind i forhandlingerne med tre hovedprioriteter:

For det første bør danske banker kunne konkurrere på lige vilkår med andre banker, uanset om Danmark er med i tilsynet eller ej.

For det andet skal ikke-eurolande have mulighed for at deltage i tilsynet på ligeværdige vilkår, så rettigheder og pligter følges ad.

For det tredje skal det først og fremmest være bankerne, som skal til lommerne, hvis en bank kommer i problemer – ikke skatteyderne.

Det er de tre hovedprioriteter, vi er gået ind i forhandlingerne med.

Jeg ved godt, at det ville være meget lettere, hvis vi bare på forhånd besluttede, om Danmark skal deltage i det fælles tilsyn eller ej, men som jeg ser det, er det simpelt hen ikke en seriøs tilgang til et forslag, som vi har stor betydning for Danmark og de danske banker, uanset om vi vælger at deltage eller ej. Derfor er vi i gang med at deltage i forhandlingerne. Og derfor skal vi tage stilling på et senere tidspunkt.

Jeg vil godt fremhæve yderligere to elementer fra rapporten, som er kommet til, siden den sidste rapport blev diskuteret i juni. For det første forslaget om en fiskal kapacitet – eller et eurobudget som jeg kan se, at pressen foretrækker at kalde det. Ideen bag forslaget er, at en sådan kapacitet kan bruges til at hjælpe eurolande, som bliver ramt af såkaldt asymmetriske chok. Kapaciteten kan også anvendes til at understøtte strukturreformer i konkrete lande. Der er tale om et forslag, som stadig er på idéstadiet. Det er vigtigt, at dette forslag ikke blandes sammen

3. Europaudvalgsmøde 17/10-12

med forhandlingerne om EU's flerårige finansielle ramme, da denne kapacitet alene skal vedrøre eurolandene.

Det andet element i ØMU-rapporten, som jeg gerne vil fremhæve, er ideen om, at de enkelte eurolande kan indgå egentlige kontrakter med EU-institutionerne om gennemførelse af reformer, som kan fremme vækst og beskæftigelse. Som det også fremgår af rapporten, er det en idé, som fortsat befinder sig på tegnebrættet. Formålet er at sikre en bedre implementering af nationale strukturreformer. Som I ved, er de en afgørende del af indsatsen for at bringe Europa ud af krisen. Det er klart, at vi som ikke-euroland ikke har direkte aktier i forslag, som vedrører eurolandene. Når jeg alligevel bruger lidt tid på at fremhæve en række af de forslag, som er møntet på eurolandene, er det fordi Danmark har en helt grundlæggende interesse i, at eurosamarbejdet fungerer bedst muligt.

Det leder mig over til det tredje overordnede tema på vores møde, nemlig diskussionen om Kina. Der er lagt op til en strategisk diskussion, hvor der ikke vil blive udarbejdet konklusioner. Van Rompuy vil, som det ser ud nu, indlede med at af-rapportere fra EU-Kina topmødet i Bruxelles den 20. september, som blev afholdt i en positiv og konstruktiv stemning. På den baggrund vil vi diskutere, hvordan EU's relationer med Kina kan styrkes yderligere til gavn for begge parter. Van Rompuy opfordrer til, at stats- og regeringschefer, der for nylig har været i kontakt med Kina, tager ordet og deler deres erfaringer. Jeg vil derfor naturligvis dele de hovedindtryk, som jeg har fået i forbindelse med det kinesiske statsbesøg her i Danmark og på min nylige rejse til Kina. Det er mit klare indtryk, at de kinesiske ledere er meget opmærksomme på den stadig større gensidige afhængighed, der er mellem Kina og Europa. Fra kinesisk side ønsker man et stærkt samarbejde med Europa, ikke mindst når det handler om bæredygtig udvikling. Menneskerettigheder er selvfølgelig også et vigtigt emne i vores dialog med Kina. Vi skal i Europa blive endnu bedre til at tale med én stemme på det område.

Til sidst kan der blive en kort diskussion af udenrigspolitiske emner, først og fremmest selvfølgelig Syrien. Jeg regner med, at Det Europæiske Råd i konklusionerne på det kraftigste vil fordømme den eskalerende vold mod civile i Syrien. Herudover vil Det Europæiske Råd formentlig vedtage konklusioner om Iran og Mali i opfølgning på det Udenrigsråd, der var i mandags.

Det var ordene fra mig. Nu ser jeg frem til at høre jeres analyse og jeres synspunkter og spørgsmål.

Per Clausen savnede regeringens vurdering af Danmarks placering i det fremtidige EU-samarbejde, som bl.a. van Rompuy har udkastet ideer til, hvor vi kan se, at eurolandene går ind i en stadig snævrere styring af økonomien. Der er synspunkter i van Rompuys rapport om, at EU skal have indflydelse på skattepolitik og arbejdsmarkedspolitik, og man skal kunne sanktionere lande, der fører en uhenigtsmæssig politik på disse områder. Han havde forstået, at det ikke var noget, regeringen ønskede Danmark med i, men hvad så? Kan regeringen forestille sig en udvikling, hvor Danmark får en selvstændig rolle at spille?

3. Europaudvalgsmøde 17/10-12

Da den danske kommissær for nylig besøgte Europaudvalget, fremkom hun med to meget spændende synspunkter. For det første at det ikke var realistisk at tænke sig, at vi kunne vende tilbage til en vækst som den, vi kendte til. For det andet at selv om der måske kommer gang i væksten i Europa igen, risikerer vi, at der måske ikke kommer så mange jobs ud af den. Derfor rejste han det spørgsmål, om EU ikke langt mere målrettet skulle fokusere på at skabe jobs og på at skabe grøn omstilling.

Med hensyn til dansk deltagelse i en bankunion er det afgørende vel, hvilke regler bankerne skal følge. Han håbede, statsministeren var enig med ham i, at vi ikke må svække den kontrol, der er med de danske banker i dag.

Pia Adelsteen spurgte, om det er alle lande, der mener, at vækst- og beskæftigelsespagten er gået godt, når det går så langsomt.

Hvordan kommer det til at fungere med den pulje på 120 mia. euro, som skulle forbedre lånemulighederne for små og mellemstore virksomheder? Hvis man ikke har en god idé, får man ikke lov at låne penge.

Hvordan forventer regeringen, at det overordnede tilsyn fra det fælles banktilsyn vil virke i forhold til de nationale tilsyn, som stadig skal føre det praktiske tilsyn? Hvilke fordele vil der være ved det overordnede tilsyn? Pia Adelsteen var enig med statsministeren i, at bankerne skal have lige konkurrencevilkår, men undrede sig over statsministerens udtalelse om, at det er bankerne, der skal til lommerne, ikke skatteyderne, idet hendes erfaring var, at når man pålagde virksomhederne flere omkostninger, var der kun ét sted, de kunne kræve pengene op, og det var hos forbrugerne.

Lisbeth Bech Poulsen bad statsministeren bekræfte, at det var regeringens holdning, når vi taler om et banktilsyn, at man skal tænke det danske realkreditsystem ind i diskussionen.

Jakob Ellemann-Jensen spurgte, om statsministeren så bankunionen som en samlet pakke, altså banktilsynet, indskydergarantier og den fælles ramme for afvikling af nødlidende banker, eller er der tale om tre elementer, som vi kan vurdere hver for sig og tage stilling til er i dansk interesse? Han tilføjede, at baggrunden for hans spørgsmål var statsministerens tidligere udtalelse om, at statsministeren ikke troede, danskerne ville hæfte for andre landes gæld.

Lykke Friis spurgte, om statsministeren mente, at vort euroforbehold på en eller anden måde kunne begrænse vores deltagelse i banktilsynet. Hun henviste til den tyske finansministers ideer om en traktatændring og et konvent og til udenrigsministerens udtalelse om, at der var lukket for en ny traktatændring fra dansk side, Danmark har tilkendegivet, at andre lande kan gå videre, og at vi ikke vil være en bremseklo. Hun mente, at ved at være lukket over for traktatændringer havde man sendt et signal om, at de andre lande ikke behøvede at tage hensyn til danske interesser. På den baggrund spurgte hun, om Danmark virkelig var lukket over for en ny traktat.

Hun spurgte, hvad regeringens overordnede holdning er til en af de ideer, som kunne indgå i en ny traktat, nemlig et eurozonebudget. Hun tilføjede, at hun var

3. Europaudvalgsmøde 17/10-12

klar over, at det i første omgang kun ville gælde eurolandene, men det kunne måske være en god idé.

Lykke Friis brød sig ikke om udtrykket "Udkansteuropa", men da debatten herom først kom frem, var statsministeren ikke så bekymret for ideen om et eurozoneparlament osv. Lykke Friis spurgte, om det stadig væk var statsministerens holdning, når der nu er mulighed for, at andre lande tager et stort spring fremad?

Statsministeren svarede Per Clausen vedrørende de danske holdninger, at lige nu deltager vi i forhandlingerne om et europæisk banktilsyn, hvor vi er optaget af tre ting: 1) bankene skal konkurrere på lige vilkår, 2) ikke-eurolande skal have mulighed for at deltage på ligeværdige vilkår og 3) hvis en bank kommer i problemer, skal det først og fremmest være bankerne, som skal til lommerne, ikke skatteyderne.

Per Clausen skelner mellem at skabe jobs og at skabe vækst, men for statsministeren er det to sider af samme sag. Hun håbede, at Europa bevægede sig i en grøn retning, når vi skaber vækst i de kommende år. Hun troede også, der var mange jobs i det – også gode, ufaglærte jobs. Men krisen har været så langvarig og så dyb, at det godt kan tage nogen tid, før vi får vækst, som vi havde det for 3-4 år siden. Der kommer til at gå lang tid.

Vi skal selvfølgelig følge op på de initiativer, vi har sat i gang med vækst- og beskæftigelsespakker, sagde statsministeren til Pia Adelsteen, men der er ikke nogen mirakelkur, som klarer krisen med et snuptag.

I svaret til Pia Adelsteen angående små og mellemstore virksomheder sagde statsministeren, at problemet er, at der er kommet nye krav til bankerne, som gør, at selv sunde projekter kan have vanskeligt ved at finde finansiering. Men hvis man udnytter den ekstra kapacitet, er der et ganske stort potentiale. Det er klart, at virksomhederne skal have ideerne. Mange steder er lånemarkedet frosset til, og det gælder også delvis i Danmark.

Man forventer, at det europæiske tilsyn vil være overordnet i forhold til de nationale tilsyn, men det er lige præcis en af de ting, man diskuterer i øjeblikket. Arbejdsdelingen er ikke lagt fast, men en af ideerne er, at man skal starte med de store banker.

Statsministeren bekræftede over for Lisbeth Bech Poulsen, at vi er opmærksomme på det danske realkreditsystem, og vi har også rejst sagen over for Kommissionen og er i gang med at vinde forståelse for vort synspunkt.

Statsministeren sagde til Jakob Ellemann-Jensen, at lige nu diskuterer man de forskellige elementer i bankunionen på forskellige tidspunkter. I øjeblikket diskuterer vi det fælles banktilsyn. På nuværende tidspunkt diskuterer vi ikke, om vi skal hæfte for andre landes banker. I realiteten er det en samlet pakke, men statsministeren troede ikke, man behøvede at vælge den samlede pakke. Vi deltager aktivt i forhandlingerne og tager derefter stilling til, hvad der er i Danmarks interesse.

Statsministeren sagde til Lykke Friis, at hun endnu ikke vidste, om vort euroforbehold kan være en forhindring for at gå ind i nogle af elementerne, men indelandene har en helt særlig dagsorden, idet de vil styrke euroen. Det kan betyde, at

3. Europaudvalgsmøde 17/10-12

der bliver tale om traktatændringer. Vi har i Edinburghaftalen gjort det klart, at vi ikke vil forhindre dette. Vi deltager i forhandlingerne, og på et tidspunkt tager vi stilling til, hvilke elementer det er i dansk interesse at deltage i. Den fiskale kapacitet er noget, der diskuteres blandt eurolandene, men statsministeren nævnte den, fordi vi selvfølgelig har en interesse i, at euroen bliver styrket.

Statsministeren syntes ligesom Lykke Friis ikke, at "Udkansteuropa" er et specielt rart udtryk, men vi må se i øjnene, at vi har et Europa i flere hastigheder. Vi har fleksibel integration. De lande, som af forskellige grunde vælger at stå uden for særlige typer af samarbejdet, skal have mulighed for at koble sig på disse typer af samarbejdet, hvis de måtte ønske det. Der skal være transparens og åbenhed i et fleksibelt Europa. Men vi må nok erkende, at vi har et fleksibelt Europa.

Per Clausen gentog sit spørgsmål om, hvilken placering Danmark skal have, hvis de største magter i EU skal have indflydelse på skatte- og arbejdsmarkedspolitikken.

Han mente, det under alle omstændigheder blev EU, som kom til at definere reglerne for, hvordan banktilsynet skal udøves. Derfor er det indholdet af reglerne, der er interessant. Det var hans klare håb, at de regler, vi får fremadrettet, bliver mere effektive.

Hvis man ser på udviklingen i Europa nu, er det tydeligt, at reallønnen falder, og at man skærer ned i den offentlige sektor. Det fører til mindre efterspørgsel, hvilket igen fører til mindre vækst. I den situation er det afgørende, at man målretter sine investeringer, så de gavner grøn omstilling.

Pia Adelsteen kunne godt se, at puljen på de 120 mia. euro kunne give bedre muligheder for virksomhederne, men hvem skal egentlig vurdere, om virksomhederne kan låne penge? Er det stadig væk bankerne? Hun havde stadig svært ved at se, hvordan et overordnet tilsyn kunne gøre tingene bedre.

Hun syntes ikke rigtigt, statsministeren kommenterede hendes argumentation om, at det ikke bliver bankerne, men disses kunder, der skal til lommerne.

Hun var lidt overrasket over statsministerens svar til Jakob Ellemann-Jensen om, at statsministeren ikke troede, man blev nødt til at vælge hele bankpakken.

Lykke Friis var med på, at man først kan give et endeligt svar, når vi når frem til snorene, men hun havde spurgt specifikt til banktilsynet, om der her var nogen barrierer i euroforbeholdet.

Det er et helt principielt spørgsmål, om den danske regering lukker af eller er åben over for en ny traktat. I sidste uge hørte udvalget fra udenrigsministeren, at Danmark er lukket, men nu hørte hun snarere statsministeren sige, at vi er åben over for en traktatændring.

Det er fuldstændig korrekt, når statsministeren siger, der ikke er noget nyt i, at vi har fleksibel integration i Europa, men tidligere har det været sådan, at man havde den formodning, at når nogle lande gik i udbrud, ville alle de andre lande følge dem – det var bare et spørgsmål om tid. Men nu er der nogle lande, f.eks. England, som bestemt ikke ønsker at komme derhen. Det rejser en hel anden debat om opsplītning, og her er Venstre mere bekymret end statsministeren. Det er vig-

3. Europaudvalgsmøde 17/10-12

tigt, at vi relativt hurtigt får sendt et signal om, at vi står over for nogle afgørende beslutninger, som vi skal tage stilling til.

Sådan som debatten udvikler sig i øjeblikket om de interessante tanker i van Rompuy's rapport om demokratisk legitimitet, er det primært Europa-Parlamentet, der skal have øget kompetence, men hvad med de nationale parlamenter? Det kunne godt være et emne, som statsministeren kunne byde ind på. Er der noget på vej, eller vil vi afvente, hvad de andre lande kommer med?

Statsministeren sagde til Per Clausen, at det, der diskuteres nu, er en øget koordinering eller samordning og kontrol af den økonomiske politik. Masser af den allerede gennemførte politik handler om, at man skal leve op til nogle særlige regler. Nu diskuterer eurolandene i øjeblikket at gå videre, fordi de har skullet udvise solidaritet med hinanden.

Med hensyn til reallønsfald så statsministeren nok noget anderledes på det end Per Clausen. Hun havde været imponeret over den tilbageholdenhed med hensyn til lønningerne, der havde været i Danmark, fordi det havde skabt arbejdspladser i Danmark. Man havde været ansvarlig, og det havde styrket dansk konkurrenceevne.

Vi skal investere i det grønne, og det er vi også i fuld gang med at gøre i Danmark, idet regeringen sammen med Enhedslisten har vedtaget verdens måske mest ambitiøse klima- og energiaftale, som betyder, at vi får nye grønne jobs. Vi ønsker også, at Europa går den vej. Så på det punkt var statsministeren meget enig med Per Clausen.

Statsministeren svarede Pia Adelsteen, at det er den europæiske investeringsbank, der afgør, om der er tale om sunde projekter, som kan få lån. Det har vi sagt ja til fra dansk side.

Vi skal have et overordnet tilsyn, fordi man har oplevet, at det tilsyn, der har været i visse europæiske lande, ikke har været tilstrækkeligt. Derfor har vi de sidste 4 år styrket det danske tilsyn. Nogle synes, det skal være et fælles europæisk tilsyn, idet det vil give samme konkurrencevilkår, og fordi bankkriser i ét land påvirker os alle sammen.

Når statsministeren siger, at det er bankerne, der skal til lommerne, er det fordi det er det, vi har gennemført i Danmark, hvilket Dansk Folkeparti har bakket op om. Det har selvfølgelig en konsekvens for bankerne, at de skal være solidariske med hinanden. Det er vigtigt, at det fælles tilsyn har høj kvalitet, og at man kan stole på, at det virker.

Statsministeren gentog over for Lykke Friis, at vi på nuværende tidspunkt ikke kan sige, om det danske euroforbehold vil forhindre noget med hensyn til banktilsynet, men statsministeren ville ikke udelukke, at euroforbeholdet kan have den betydning, at der er dele af de ting, der kommer med, som vi ikke kan være med i. Det må vi vurdere, når vi kender det endelige resultat.

Med hensyn til om der skal være traktatændringer i EU er forholdet det, at der sidder en række eurolande, som i øjeblikket er meget optaget af at styrke det økonomiske samarbejde, og mange af dem, bl.a. den tyske finansminister, siger,

3. Europaudvalgs møde 17/10-12

at det bliver umuligt at undgå traktatændringer i den kommende tid. Statsministeren havde fuld forståelse for, at eurolandene gerne ville styrke den euro, de er med i, og tilføjede, at hvis det er traktatændringer, der skal til, så har vi forpligtet os til, at vi ikke vil hindre traktatændringer. Vi skal dog være opmærksomme på, at hvis vi først går ind i en traktatændringsproces og skal have nedsat et konvent, så er det – selv om det i udgangspunktet er en begrænset traktatændring vedrørende euroen, der foreslås – ikke sikkert, at der ikke kommer en lang række krav om større traktatændringer. Derfor kan man spørge sig selv, om en stor traktatændringsproces er det, der er behov for på nuværende tidspunkt i Europa. Danmark er ikke med i euroen, men vi har – i forbindelse med at vi fik vores forbehold – forpligtet os til ikke at stå i vejen for, at man styrker euroen, også hvis det skal ske gennem traktatændringer. Danmark har også en stærk interesse i, at vi har en stærk euro.

Det er rigtigt, som Lykke Friis siger, at der foreligger en ny situation. Siden finanspagten har vi haft et land, Storbritannien, som har tilkendegivet, at den ønsker de ikke at være en del af. Og det er ikke tidsbegrænset, men gælder i al evighed. Men det sagde Storbritannien også, da man drøftede den sociale protokol. Vi har igennem mange år haft forskellige hastigheder i Europa. Det er vigtigt, at de lande, som ønsker at være med, har mulighed for at være med. Det skal være det bærende princip. Selv et ikke-euroland som Danmark kan spille en aktiv rolle, selv om statsministeren ikke bildte sig ind, at vi kunne få lige så stor indflydelse som et euroland. Som eksempel nævnte statsministeren, at vi valgte at være med i finanspagten, mens mange andre ikke-eurolande valgte at stå udenfor. De, der forhandler med os, vil stadig opleve et Danmark, som er meget aktivt og forsøger at påvirke tingene konstruktivt.

Statsministeren mente ikke, der var nogen modsætning mellem at styrke Europa-Parlamentet og at styrke de nationale parlamenter. Selvfølgelig vil Danmark bringe op, at man skal styrke de nationale parlamenter.

Pia Adelsteen var bestemt ikke utilfreds med de bankpakker, man havde lavet i Danmark. Hun syntes blot, man skulle anerkende, at det i sidste ende er bankerens kunder, der kommer til at betale.

Det er rigtigt, at banktilsynet i mange lande ikke har været godt nok, men det er stadig væk de nationale tilsyn, der skal kontrollere bankerne i praksis. Hvis de nationale tilsyn ikke er gode nok, var det så ikke en idé at gøre dem bedre? Det er rigtigt, at når en stor bank kollapse, påvirker det andre banker, men det gjorde det også, da det var en bank uden for EU, der kollapsede.

Pia Adelsteen var glad for, at statsministeren sagde, vi allerede har et Europa i flere hastigheder. Det var der for hende at se ikke noget galt i.

Per Clausen bad statsministeren bekræfte, at den finansielle krise afslørede grundlæggende problemer – også i banksektoren i EU – og at de har spillet en vigtig rolle for, at vi fik den finansielle krise.

Er det rigtigt forstået, at hvis eurolandene bliver enige om at indføre regler, der gør, at man kan sanktionere lande, der fører en uhensigtsmæssig politik på skat-

3. Europaudvalgsmøde 17/10-12

teområdet og på arbejdsmarkedsområdet, så er det den danske regerings holdning, at det ønsker vi ikke at være med i?

Hvis reallønnen falder i alle EU-lande, og den offentlige sektor bliver skåret ned i alle EU-lande, så falder efterspørgslen. Der findes to løsninger. Enten kan man eksportere til de dele af verden, hvor der sker en kraftig vækst – det er ikke særlig mange steder – eller også bruger man de ressourcer, man har, til at investere i infrastruktur og igangsættelse af en grøn omstilling. Her forstod han, at statsministeren var enig i, at det sidste var en god idé.

Jakob Ellemann-Jensen var glad for, at regeringen er åben over for traktatændringer, idet udenrigsministerens bemærkninger kunne efterlade et andet indtryk. Han bemærkede, at der var en katteløse for ikke-eurolande, som kan indgå kontraktlige forpligtelser om at tilslutte sig enkelte dele, sådan at man kan være med nogle steder, selv om man ikke er et euroland. Han spurgte, om det er noget, statsministeren ser som en mulighed. Og er det noget, som kræver en traktatændring?

Statsministeren replicerede over for Pia Adelsteen, at statsministeren var meget godt tilfreds med udtalelsen om, at det er bankerne, der skal til lommerne, ikke skatteyderne. Det behøver ikke være kunderne, der kommer til at betale. Det kan også være aktionærerne. Især hvis man har konkurrence, så kunderne kan vælge en anden bank.

Statsministeren var overbevist om, at de, der argumenterer for et fælles tilsyn, mener, at det vil være godt for hele Europa, hvis vi får et tilsyn af høj kvalitet.

Hun bekræftede over for Per Clausen, at der har været problemer i banksektoren i EU. Det har der også været globalt. Det har der også været i Danmark. Hun gentog, at hun mente, det var i klar dansk interesse, at man får styrket tilsynet med bankerne i eurozonen.

Ændringer med hensyn til skatte- og arbejdsmarkedspolitik er noget, der vedrører eurolandene. Som det ligger i øjeblikket, er det ikke noget, der vedrører Danmark.

Om der er nogle dele, vi kan være med i – som Jakob Ellemann-Jensen spørger om – er netop det, vi i øjeblikket sidder og forhandler om. Vi forsøger at sikre, at hvis et land ønsker at være med i banktilsynet, selv om det ikke er et euroland, er der mulighed for at være med med den rette cocktail af rettigheder og pligter.

Dermed har vi ikke taget stilling til, om Danmark skal være med. Når man har sagt meget tydeligt, at vi har fleksibel integration i Europa, så er det også vigtigt, at man kæmper for, at de lande, som ikke er med i første omgang, får mulighed for at være med på et senere tidspunkt. Vi ved endnu ikke, om det betyder traktatændringer, men det kan godt være. Vi ved heller ikke, hvad det kan betyde for den danske stillingtagen. Det, man vil koncentrere sig om på Det Europæiske Råds møde, vil være banktilsynet. Statsministeren tilføjede, at det er helt tydeligt, at det bliver anerkendt, at Danmark går konstruktivt ind i disse forhandlinger, selv om vi ikke er et euroland.

3. Europaudvalgsmøde 17/10-12

Jakob Ellemann-Jensen præciserede, at det, han henviste til, var side 8 i rapporten, hvor der tales om "arrangements of a contractual nature". Det handler ikke om banktilsynet.

Statsministeren gjorde opmærksom på, at det er eurolande, man taler om i det pågældende afsnit. Der står også meget tydeligt, at man er i idéfasen. Hun tilføjede, at hun delte målsætningen om, at landene skal gennemføre reformer for at få bedre vækst og beskæftigelse. Det skal vi alle sammen, uanset om vi indgår kontrakter eller ej.

Punkt 2. Rådsmøde nr. 3195 (retlige og indre anliggender) den 25. – 26. oktober 2012

Punkterne 1-16 hører under Justitsministeriets ressort.

Punkt 17 hører under Forsvarsministeriets ressort.

Alle punkterne blev forelagt af justitsministeren.

Justitsministeren: I næste uge afholdes der rådsmøde om retlige og indre anliggender i Luxembourg. Udvalget har fået tilsendt et samlenotat om sagerne på rådsmødet.

Rådsmødet er det første formelle rådsmøde under cypriotisk formandskab.

Jeg vil i det følgende koncentrere mig om nogle udvalgte, væsentlige sager. Det drejer sig om punkterne 2, 4, 6, 11, 12 og 14.

Som det fremgår af samlenotatet, er nogle af disse sager omfattet af det danske retsforbehold. Det vil jeg komme nærmere ind på, hvor det er relevant.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at dagsordenens punkt 1-16 hører under Justitsministeriet, mens punkt 17 hører under Forsvarsministeriet.

Endelig kan jeg oplyse, at alle dagsordenspunkter forelægges til orientering.

I er selvfølgelig som altid velkomne til at spørge til de sager, jeg ikke selv nævner.

1. SIS II

– *Statusorientering*

KOM (2008) 0196, KOM (2008) 0197 og KOM (2012) 0334

Rådsmøde 3195 – bilag 2 (samlenotat side 4)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (11) – bilag 210 (side 130, behandlet i EEU 25/10-11)

EUU alm. del (11) – bilag 8 (Udenrigsministeriets beslutningsreferat fra møde i Statsministeriet 19/9-11)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

2. Udkast til rådsafgørelse om den fulde anvendelse af Schengenreglerne i Bulgarien og Rumænien

– Statusorientering

KOM (2012) 0410 og KOM (2012) 0411

Rådsmøde 3195 – bilag 2 (samlenotat side 8)

EUU alm. del (10) – bilag 416 (åbent brev til regeringen fra danske MEP'er vedr. Rumæniens og Bulgariens tiltræden af Schengensamarbejdet)

EUU alm. del (10) – bilag 421 (henvendelse af 20/5-11 fra Rumænske parlament vedr. deltagelse i Schengen)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (11) – bilag 441 (side 881, senest behandlet i EUU 6/3-12)

EUU alm. del (11) – bilag 8 (FO, beslutningsreferat fra møde i Statsministeriet 19/9-11, hvor punktet blev forelagt til forhandlingsoplæg)

Justitsministeren: Jeg vil begynde med dagsordenens punkt 2, som vedrører spørgsmålet om Bulgariens og Rumæniens fulde indtræden i Schengensamarbejdet, der også tidligere har været drøftet her i udvalget.

Sagen er på dagsordenen, fordi Det Europæiske Råd på sit møde i marts i år anmodede om, at der blev truffet en afgørelse om de to landes indtræden i det fulde Schengensamarbejde på rådsmødet for retlige og indre anliggender i september 2012.

Det var oprindeligt forventningen, at der skulle være en drøftelse og eventuel vedtagelse på det kommende rådsmøde. Nu har formandskabet dog sat sagen på dagsordenen med henblik på at give en statusorientering.

Baggrunden er, at der er usikkerhed om, hvorvidt der vil kunne opnås den nødvendige enstemmighed på det kommende rådsmøde om fuld optagelse af Rumænien og Bulgarien i Schengensamarbejdet.

Et flertal af Folketingets partier gav i september sidste år den daværende regering mandat til at tilslutte sig en beslutning om ophævelse af grænsekontrollen mellem de to lande og resten af Schengenområdet.

Jeg vil gerne understrege, at regeringen fortsat mener, at Danmark skal tilslutte sig en beslutning om at optage de to lande i det fulde Schengensamarbejde.

De to lande er under evalueringen vurderet til fuldt ud at leve op til det regelsæt, der gælder for Schengenlande. Der skal – som vi også har snakket om det tidligere – ikke udvikle sig dobbeltstandarder, således at nogle lande skal opfylde mere, end hvad der kræves af de nuværende Schengenlande efter Schengenreglerne.

Udviklingen i den indenrigspolitiske situation i Rumænien i forhold til retssikkerhed og landets politiske og forfatningsmæssige stabilitet har medført, at det fra visse sider er blevet anført, at det ville være hensigtsmæssigt for alle parter at udskyde beslutningen om optagelse af Rumænien og Bulgarien til et senere tidspunkt.

3. Europaudvalgsmøde 17/10-12

Dette er blandt andet baggrunden for, at der ikke vil kunne opnås den nødvendige enstemmighed på nuværende tidspunkt.

Det er dog positivt, at formandskabet har valgt at orientere om sagen på det kommende rådsmøde, så vi kan høre nærmere om den videre proces frem mod beslutningen om på et senere tidspunkt at optage de to lande fuldt ud i Schengensamarbejdet.

Når det bliver aktuelt, vil jeg selvfølgelig vende tilbage til sagen her i udvalget.

3. Grækenlands nationale handlingsplan for asyl of indvandring

– *Statusorientering*

Rådsmøde 3195 – bilag 2 (samlenotat side 16)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 210 (side 136, senest behandlet i EUU 25/10-11)

Justitsministeren nævnte dette punkt i forbindelse med dagsordenens punkt 4.

Lykke Friis henviste til, at i den Westerwellerapport, som man i sidste uge diskuterede med udenrigsministeren, står der noget om et fælles grænsepoliti. Hun spurgte, om det var noget, justitsministeren havde hørt noget om, og hvad der ligger i det. Er der tale om en udbygning af Frontex?

Justitsministeren svarede, at man ikke i justitsministerregi havde diskuteret et fælles grænsepoliti, men det var foreslået i Stockholmprogrammet.

4. Bekæmpelse af ulovlig indvandring

– Statusorientering

Rådsmøde 3195 – bilag 2 (samlenotat side 20)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 543 (side 1007, senest behandlet i EUU 20/4-12)

Justitsministeren: På rådsmødet vil der generelt være fokus på spørgsmålet om bekæmpelse af ulovlig indvandring, og hele tre punkter på dagsordenen vedrører forskellige aspekter af dette emne.

Det gælder punkt 3 om Grækenlands nationale handlingsplan for asyl og indvandring, punkt 4 om ulovlig indvandring og punkt 8 om visumliberalisering i forhold til landene på Vestbalkan.

Under det danske EU-formandskab vedtog Rådet en handlingsplan for bekæmpelse af ulovlig indvandring. Handlingsplanen er med sine konkrete aktiviteter og initiativområder tænkt som et praktisk arbejdsredskab, som skal sikre, at der følges op på de enkelte initiativer.

To af de prioritetsområder, som fremgår af handlingsplanen, er netop bekæmpelse af ulovlig indvandring via den græsk-tyrkiske grænse og via landene på Vestbalkan. Jeg konstaterer derfor med stor tilfredshed, at disse to punkter er sat på dagsordenen for det kommende rådsmøde.

Punkt 8 om ulovlig indvandring fra Vestbalkan er sat på dagsordenen efter ønske fra en række medlemsstater, som gennem en periode har oplevet et væsentligt antal asylansøgere fra Vestbalkan, som i praksis viser sig ikke at have et reelt asylmotiv.

Dette er blevet kædet sammen med, at der tilbage i 2009 og 2010 blev indført visumfrihed for borgere fra dette område, forudsat at de er i besiddelse af biometriske pas.

Kommissionen har desuden i august i år fremlagt sin tredje rapport om situationen på Vestbalkan efter indførelsen af visumfrihed.

På denne baggrund forventes der på rådsmødet en drøftelse af den aktuelle situation i forhold til asylansøgere fra Vestbalkan.

Samtidig forventes en drøftelse af, hvilke tiltag der kan sættes i værk for at dæmme op for antallet af ubegrundede asylansøgninger. Kommissionen har i rapporten foreslået en række tiltag, herunder bedre indrejsekontrol, efterforskning af lokale rejsebureauer og målrettede informationskampagner.

I den forbindelse ventes der at blive lagt vægt på en snarlig vedtagelse af ændringer til visumforordningen, som vil indebære en ny mekanisme til midlertidig suspension af visumfriheden i tilfælde af misbrug.

Jeg er helt enig i, at det er vigtigt, at der fra EU's side tages konkrete skridt for at ændre på den nuværende situation, herunder både de tiltag, Kommissionen foreslår, og en snarlig vedtagelse af den nævnte suspensionsmekanisme.

3. Europaudvalgsmøde 17/10-12

Pia Adelsteen roste justitsministeren for ikke at have gjort forelæggelsen alt for lang.

Hun henviste til, at der i april måned var vedtaget en handlingsplan til bekæmpelse af ulovlig indvandring, og spurgte, om den har haft nogen effekt.

Justitsministeren bekræftede, at vi under det danske formandskab fik vedtaget en stor handlingsplan med 6 hovedfokusområder og mere end 80 konkrete initiativer. Det arbejde kører. Vi har fået helt nye værktøjer, som forhåbentlig vil være med til at løse de store problemer, der rent faktisk er.

Udg. 5. Handlingsplan for at sikre en fælles EU-tilgang til bekæmpelse af ulovlig indvandring

– *Opfølgning*

Rådsmøde 3195 – bilag 2 (samlenotat side 23)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 543 (side 1007, senest behandlet i

EUU 20/4-12)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

6. Det fælles europæiske asylsystem – statusorientering*

– Statusorientering

KOM (2008) 0820, KOM (2012) 0254, KOM (2011) 0319 og
KOM (2011) 0320

Rådsmøde 3195 – bilag 2 (samlenotat side 26)

KOM (2008) 0820 – svar på spørgsmål 2

KOM (2008) 0820 – svar på spørgsmål 1

KOM (2009) 0554 – svar på spørgsmål 2

KOM (2009) 0554 – svar på spørgsmål 1

EUU alm. del (10) – svar på spørgsmål 106

EUU alm. del (09) – svar på spørgsmål 30

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (11) – bilag 543 (side 1009, senest behandlet i

EUU 20/4-12)

*) Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V.
Protokollen om Danmark stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten,
finder derfor anvendelse.

Justitsministeren: Dagsordenens punkt 6 vedrører forhandlingerne om det fælles europæiske asylsystem.

Det er en sag, der har været på praktisk talt hvert rådsmøde det sidste år, da det er en særlig prioritet for Rådet at sikre, at forhandlingerne om retsakterne afsluttes ved udgangen af i år.

Det er en opgave, som også det cypriotiske formandskab prioriterer højt.

På rådsmødet vil formandskabet give en statusorientering om forhandlingerne, som de forløber lige nu.

Jeg kan i den forbindelse særligt fremhæve, at der nu er enighed mellem Rådet og Europa-Parlamentet om modtagelsesdirektivet, og forslaget forventes endeligt vedtaget på det kommende rådsmøde.

For så vidt angår Dublin-forordningen er Rådet og Europa-Parlamentet nået til enighed om det væsentligste indhold af forordningen.

Forhandlingerne var i mange år strandet, men nu har man endelig fundet en løsning, herunder vedrørende den såkaldte varslings- og beredskabsmekanisme. Mekanismen indebærer, at vi nemmere kan forebygge og håndtere ekstraordinære situationer, hvor nogle medlemsstater kommer under særligt pres.

Det eneste, der udestår, er forhandlinger med Europa-Parlamentet om mere tekniske spørgsmål om de såkaldte gennemførelsesforanstaltninger, der overlader det til Kommissionen at gennemføre visse foranstaltninger efter forordningen.

I forhold til ændringen af asylproceduredirektivet foregår der for tiden forhandlinger med Europa-Parlamentet om teksten.

Formandskabet har oplyst, at de væsentligste emner i forhandlingerne bl.a. vedrører bestemmelserne om juridisk bistand og bestemmelserne om at undtage sårbare og mindreårige fra visse procedurer.

3. Europaudvalgsmøde 17/10-12

Endelig vil jeg fremhæve ændringsforslaget til Eurodacforordningen, hvor der netop er givet formandskabet mandat til at indlede forhandlinger med Europa-Parlamentet.

Forhandlingerne i rådsregi er forløbet ganske uproblematisk, idet der i store træk har været enighed om de væsentligste emner.

Forslaget om at give en vis adgang for retshåndhævende myndigheder som f.eks. politimyndigheder til Eurodacdatabasen støttes således generelt.

Kommissionens forslag om at afkorte den periode, hvor oplysninger om illegale indvandrere skal lagres, fra to år til et år støttes imidlertid ikke af Rådet.

Disse to elementer vil utvivlsomt blive vigtige emner i forhandlingerne med Europa-Parlamentet.

Et tredje væsentligt element er forslaget om at mærke oplysninger om de asylansøgere, der rent faktisk har fået international beskyttelse i en medlemsstat. I dag er det sådan, at oplysninger om disse personer blokeres, så snart de får international beskyttelse.

Denne udvidelse er i regeringens øjne helt rigtig, idet den netop fremmer effektiviteten af det system, som Eurodac skal bidrage til.

Modtagelsesdirektivet og asylproceduredirektivet er som bekendt omfattet af retsforbeholdet.

Det samme gælder ændringsforslagene til Eurodacforordningen og Dublinforordningen, men her deltager Danmark i de gældende forordninger i kraft af en parallelaftale.

Som det også fremgår af det grundnotat, der er oversendt til Europaudvalget om sagen, skal Danmark inden 30 dage efter vedtagelsen af disse ændringsforslag meddele, om Danmark vil gennemføre ændringerne i medfør af den eksisterende parallelaftale.

For så vidt angår det nye element om retshåndhævende myndigheders adgang til Eurodacdatabasen skal der også tages stilling til, om Danmark ønsker at indlede forhandlinger om en aftale, der supplerer den eksisterende parallelaftale om Dublin- og Eurodacforordningerne.

Vi er generelt ved at undersøge nærmere, hvilke konsekvenser ændringsforslaget til Eurodacforordningen kan forventes at få, f.eks. for rigspolitiet, som vil være mest berørt af ændringerne.

En eventuel kommende dansk tilslutning til ændringsforslaget på mellemstatsligt grundlag vil uden tvivl indebære behov for visse lovændringer, herunder om de retshåndhævende myndigheders adgang til Eurodacdatabasen.

Jeg vil vende tilbage til udvalget om sagen på et senere tidspunkt, når vi kender det mere endelige indhold på baggrund af forhandlingerne med Europa-Parlamentet.

3. Europaudvalgsmøde 17/10-12

Pia Adelsteen nævnte, at vi på et eller andet tidspunkt i løbet af 30 dage skal tage stilling til, om vi ønsker at være med. Derfor spurgte hun, hvad det reelt vil betyde af ændringer i Danmark.

Reglerne om effektiv klageadgang giver adgang til juridisk bistand samt ret til at blive på medlemslandenes område, så længe behandlingen af klagesagen er i gang. Derfor spurgte hun, hvor lang tid det tager at behandle en sag – herunder klagen.

Hun spurgte, hvorfor i alverden man vil forkorte opbevaringsperioden for fingeraftryk for ulovligt indrejste tredjelandstatsborgere fra 2 til 1 år.

Endelig bad hun justitsministeren uddybe, hvad der menes med en udtømmende liste over grunde til frihedsberøvelse.

NOT **Justitsministeren** ville oversende et notat, som beskriver, hvad forslaget betyder helt konkret for Danmark, når vi har et bedre overblik over det.

Det er vanskeligt at sige, hvor lang tid behandlingen af en asylsag tager, idet det varierer fra land til land.

NOT **Justitsministeren** ville oversende et notat om den udtømmende liste over grunde til frihedsberøvelse.

Pia Adelsteen var klar over, at behandlingen af klagesager tager forskellig tid i forskellige lande. Hun spurgte om sagsbehandlingstiden, fordi der i direktivet også ligger en tanke om, at man skal have lov til at komme ud af asylcentre efter 9 måneder – i Danmark siger vi 6 måneder. Derfor er det vigtigt, om asylsagsbehandlingen tager mere end 9 måneder. Eventuelt kunne hun få et skriftligt svar. Pia Adelsteen tilføjede, at hun syntes, det var forkert, at man overhovedet skulle kunne forlade asylcentre, mens ens sag var under behandling.

Hun gentog sit spørgsmål om halveringen af den tid, hvori man vil opbevare fingeraftryk fra ulovligt indrejste tredjelandstatsborgere.

Justitsministeren svarede, at det, der reguleres, er retten til arbejde. Forslaget drejer sig ikke om udflytning fra asylcentre.

Regeringen er ikke enig i forslaget om at halvere den periode, hvori man opbevarer fingeraftryk fra ulovligt indrejste tredjelandstatsborgere.

7. Syrien: status vedrørende etablering af et regionalt beskyttelsesprogram som reaktion på den syriske krise

– *Statusorientering*

Rådsmøde 3195 – bilag 2 (samlenotat side 33)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

8. Kommissionens tredje rapport om visumliberalisering i forhold til landene på Vestbalkan

– *Politisk drøftelse*

KOM (2012) 0472

Rådsmøde 3195 – bilag 2 (samlenotat side 36)

Justitsministeren nævnte dette punkt i forbindelse med punkt 4 på dagsordenen.

Pia Adelsteen pegede på, at der med hensyn til visumliberalisering står, at man vil prøve at lave en bedre indrejsekontrol for at komme misbrug til livs. I den forbindelse spurgte hun, om man har overvejet, at misbrug simpelt hen fører til et decideret indrejseforbud, og hvad man i øvrigt vil gøre for at lave en bedre indrejsekontrol.

Justitsministeren svarede, at hvis man svindler med sit visum, så bliver man udvist, og man får indrejseforbud, så der er sanktioner.

9. Rådskonklusioner om beskyttelsen af sårbare mål mod terrorisme

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 3195 – bilag 2 (samlenotat side 40)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

10. Implementeringsrapport vedrørende rådskonklusioner om styrkelse af forbindelsen mellem de interne og eksterne aspekter af EU's indsats mod terror

– *Vedtagelse*

KOM (2010) 0673

Rådsmøde 3195 – bilag 2 (samlenotat side 43)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

11. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om strafferetlige sanktioner for insiderhandel og kursmanipulation*

– Statusorientering/ orienterende debat

KOM (2011) 0654

Rådsmøde 3195 – bilag 3 (revideret samlenotat side 1)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 543 (side 1020, sidst behandlet i EEU 20/4-12)

*) Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmark stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse.

Justitsministeren: Dagsordenens punkt 11 omhandler et forslag til direktiv om insiderhandel og kursmanipulation.

Også dette forslag er omfattet af retsforbeholdet.

På rådsmødet forventes formandskabet at orientere om status på forhandlingerne om forslaget. Ifølge de seneste meldinger fra formandskabet kan der også forventes en drøftelse af visse spørgsmål, herunder bl.a. spørgsmålet om sanktioner.

Forslaget fastsætter regler for, hvilke handlinger der udgør ulovlig insiderhandel og kursmanipulation. Medlemsstaterne har efter forslaget også pligt til at fastsætte strafferetlige sanktioner for de handlinger, der er omfattet af forslaget.

Forslaget er en del af en større pakke om markedsmissbrug, som Kommissionen fremsatte sidste efterår. Det nærmere anvendelsesområde og de enkelte definitioner hænger således tæt sammen med de øvrige forslag i pakken. Dette indebærer naturligvis, at dele af teksten må justeres løbende i takt med, at forhandlingerne om de øvrige forslag skrider frem.

Insiderhandel og kursmanipulation er meget alvorlige forbrydelser, der er med til at undergrave tilliden til de finansielle markeder. Der er derfor god grund til på tværs af EU at sikre, at der indføres strafferetlige sanktioner for disse forbrydelser, så gerningsmændene ikke kan spekulere i, hvor forbrydelsen udføres.

Regeringen er derfor positivt indstillet over for forslaget.

Forslaget er dog som sagt omfattet af retsforbeholdet, hvilket som bekendt betyder, at Danmark ikke deltager i vedtagelsen af det.

Jakob Ellemann-Jensen hæftede sig ved, at statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet siger, det er vigtigt at have fælles regler på området. Jakob Ellemann-Jensen spurgte, hvad vort retsforbehold betyder i det konkrete tilfælde. Vil vi i Danmark lave en tilsvarende lovgivning?

Da man den 1. juni drøftede retsforbeholdet generelt, var der bred enighed om, at det ikke var til gavn for Danmark, og justitsministeren bekræftede, at det fortsat er regeringens hensigten at tage en folkeafstemning om en afskaffelse inden for den nuværende regeringsperiode. Den opfattelse har regeringen siden ændret. Derfor ville Jakob Ellemann-Jensen gerne vide, hvad der er sket siden juni måned, der

3. Europaudvalgs møde 17/10-12

har fået regeringen til at sige, at den ikke længere vil tage livtag med retsforbeholdet.

Justitsministeren svarede, at vort retsforbehold betyder, at vi ikke deltager i vedtagelsen af forslaget, men vi kan selv indføre reglerne i dansk ret efterfølgende. I øvrigt mente justitsministeren, det var et godt forslag.

Med hensyn til at vi endnu engang ser, at vi er ramt af retsforbeholdet, sagde justitsministeren, at der er ingen tvivl om, at retsforbeholdet har konsekvenser, idet samarbejdet på RIA-området har udviklet sig meget hurtigt. Derfor mener regeringen stadig væk, at retsforbeholdet skal væk. Hvornår man skal trykke på knappen, ville justitsministeren lade være op til andre at afgøre.

12. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om indefrysning og konfiskation af udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union*

– Statusorientering/ orienterende debat

KOM (2012) 0085

Rådsmøde 3195 – bilag 2 (samlentat side 56)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 543 (side 1019, senest behandlet i EEU 20/4-12)

*) Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmark stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse.

Justitsministeren: Dagsordenens punkt 12 omhandler et forslag til direktiv om indefrysning og konfiskation af udbytte fra strafbart forhold.

Forslaget er omfattet af retsforbeholdet.

På rådsmødet forventes formandskabet at orientere om status på forhandlingerne om forslaget. Ifølge de seneste meldinger fra formandskabet kan der også forventes en drøftelse af visse spørgsmål. Hvilke spørgsmål det drejer sig om, er dog endnu ikke afklaret.

Forslaget pålægger medlemsstaterne at sikre, at der kan ske indefrysning og konfiskation af aktiver, der stammer fra visse grovere former for kriminalitet. Dette gælder f.eks. terrorisme og narkotikahandel.

Efter regeringens opfattelse er forslaget et vigtigt skridt i kampen mod organiseret kriminalitet.

Regeringen er derfor positivt indstillet over for forslaget. Ligesom en række andre lande lægger vi fra dansk side naturligvis vægt på, at der findes en passende balance mellem et effektivt konfiskationsredskab og tilstrækkelige retsgarantier.

Som jeg nævnte indledningsvist, er forslaget dog omfattet af retsforbeholdet, hvilket som bekendt betyder, at Danmark ikke deltager i vedtagelsen af det.

Pia Adelsteen henviste til, at der i samlentatet står: "Direktivforslaget pålægger medlemsstaterne at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at der kan ske indefrysning og konfiskation af aktiver fra kriminelle forhold gennem direkte konfiskation, værdikonfiskation, udvidet konfiskation, ikke-domsbaseret konfiskation og konfiskation hos tredjepart." Hun ville gerne vide, hvad der menes med "ikke-domsbaseret konfiskation".

Justitsministeren nævnte som eksempler på ikke-domstolsbaseret konfiskation, hvis personen er afgået ved døden, og hvis der er tale om flugt.

13. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser

– *Præsentation*

KOM (2012) 0363

Rådsmøde 3195 – bilag 2 (samlenotat side 66)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

Lykke Friis spurgte, hvad der ligger i, at der i samlenotatet står, at regeringen er uenig i Kommissionens valg af hjemmel, og hvilke konsekvenser hjemmelen eventuelt kan få for Danmarks deltagelse i samarbejdet.

Justitsministeren sagde, at formålet med forslaget er at fastlægge bestemmelser til forebyggelse af svig og andre strafbare handlinger, der skader EU's finansielle interesser. Efter forslaget får medlemsstaterne pligt til at kriminalisere en række handlinger, der skader EU's finansielle interesser, f.eks. svig med EU's indtægter og udgifter. Som eksempler nævnte justitsministeren hvidvaskning og bestikkelse. Forslaget indeholder også nærmere bestemmelser om strafferetlige sanktioner. Som det fremgår af samlenotatet, er regeringen ikke enig i Kommissionens valg af hjemmel, idet vi mener, at forslaget bør have hjemmel i artikel 83, stk. 2. I så fald vil forslaget være omfattet af vort retsforbehold. Det er helt centralt, at spørgsmålet om retsgrundlaget afklares under de kommende forhandlinger. Derfor har vi også fra dansk side anmodet Rådets juridiske tjeneste om en udtalelse.

14. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling om personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (generel forordning om databeskyttelse)

– Statusorientering

KOM (2012) 0011

Rådsmøde 3195 – bilag 2 (samlenotat side 82)

EU-note (11) – E 28 (note af 19/3-12 om nye regler for databeskyttelse i EU)

KOM (2012) 0011 – bilag 3 (høringssvar vedr. beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger)

KOM (2012) 0011 – bilag 1 (henvendelse fra FEDMA (Den Europæiske forening for direkte og interaktiv markedsføring) vedr. Kommissionsforslaget)

Justitsministeren: Punkt 14 på dagsordenen vedrører et forordningsforslag om databeskyttelse.

Jeg vil gerne starte med at sige, at det er et særdeles kompliceret og ambitiøst forslag, som Kommissionen er kommet med.

Med Kommissionens forordningsforslag lægges der op til flere nyskabelser i forhold til det gældende persondatadirektiv fra 1995. Det gælder bl.a., at den registrerede skal have en "ret til at blive glemt", at dataansvarlige skal opbevare dokumentation for enhver behandling, at alle brud på datasikkerheden skal anmeldes til tilsynsmyndigheden, og at den dataansvarlige skal udpege en databeskyttelsesansvarlig.

Fra dansk side er vi meget opmærksomme på de mange konsekvenser, som forslaget kan få. Det gælder i øvrigt både for offentlige myndigheder og for private virksomheder.

Det er vigtigt at understrege, at sagen er i en tidlig fase, og det må forventes, at vi har et langvarigt forhandlingsforløb foran os.

Der vil efter min opfattelse gå lang tid, før sagen er klar til politisk stillingtagen i Rådet. Kommissionen har udtrykt et håb om politisk enighed i Rådet næste sommer. Det mener jeg ikke er realistisk.

Det cypriske formandskab har lidt overraskende valgt at tage forslaget op som muligt punkt på dagsordenen på rådsmødet den 25. og 26. oktober.

Formandskabet har dog oplyst, at sagen alene er sat på for at give en generel orientering om status for forhandlingerne. Der er således ikke lagt op til, at vi i ministerkredsen på det kommende rådsmøde skal have en egentlig drøftelse af forslaget.

Pia Adelsteen var enig med justitsministeren i, at der var tale om et særdeles kompliceret og meget vidtgående forslag. Der står, at forslaget giver Kommissio-

3. Europaudvalgsmøde 17/10-12

nen mulighed for at vedtage delegerede retsakter på en lang række områder.

Hun bad justitsministeren uddybe, hvad det præcis er, Kommissionen får bemyndigelse til – eventuelt skriftligt.

5 nationale parlamenter har udtalt, at forslaget ikke er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Hvad mener justitsministeren om det?

NOT **Justitsministeren** ville oversende en oversigt over de delegerede retsakter, som Kommissionen får bemyndigelse til at vedtage.

Han bekræftede, at der er nationale parlamenter, som mener, at direktivet er i strid med nærhedsprincippet, men skepsisen drejer sig om direktivforslaget, ikke om forordningen, som er den, der er på under dagsordenens punkt 14.

Pia Adelsteen spurgte, om justitsministeren er enig med de 5 landes parlamenter i, at direktivet strider mod nærhedsprincippet.

Justitsministeren svarede, at det er regeringens vurdering, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

15. Den samlede 5. evalueringsrapport om indsatsen mod økonomisk kriminalitet

– *Præsentation/ udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 3195 – bilag 2 (samlenotat side 109)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

16. 2012 årsrapport om status for narkotikaproblemer i Europa

– *Præsentation/ udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 3195 – bilag 2 (samlenotat side 113)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

17. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om en EU-civilbeskyttelsesordning

– *Orienterende debat*

KOM (2011) 0934

Rådsmøde 3195 – bilag 1 (samlenotat side 1)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

19. Siden sidst – Mundtlig forelæggelse af sager ved EU-domstolen på det udlændingeretlige område af væsentlig betydning for Danmark:

Justitsministeren: Jeg vil i dag orientere udvalget om to sager ved EU-Domstolen af relevans for de danske udlændingeregler. Udvalget er skriftligt orienteret om de sager, jeg vil gennemgå.

a) Sag C-87/12, Ymeraga e.a.

EUU alm. del (11) – bilag 460 (afgivelse af indlæg i EU-Domstolens præjudicielle sag C-87/12, Ymeraga m.fl.)

Justitsministeren: Den første sag er Ymeragasagen, som handler om afledte opholdsrettigheder som følge af unionsborgerskabet.

Danmark har afgivet skriftligt indlæg i sagen, der fortsat verserer.

Sagen handler om, hvorvidt en EU-statsborger, der aldrig har benyttet retten til fri bevægelighed, har ret til familiesammenføring med sine tredjelandsfamilie-medlemmer i den medlemsstat, hvor han er statsborger.

I den forelagte sag er der tale om forældre og voksne søskende, der alle er tredjelandsstatsborgere.

Sagen drejer sig mere specifikt om, hvorvidt et afslag på familiesammenføring reelt vil fratage EU-statsborgeren den effektive nydelse af kerneindholdet i hans rettigheder som EU-statsborger. I den forbindelse henviser EU-statsborgeren til Zambranodommen og chartret om grundlæggende rettigheder.

Danmark har i sit skriftlige indlæg gjort gældende, at hverken opholdsdirektivet eller unionsborgerskabet kan medføre en ret til familiesammenføring i denne sag, hvor EU-statsborgeren ikke har gjort brug af retten til fri bevægelighed.

Desuden foreligger der ikke oplysninger om, at EU-statsborgeren reelt bliver tvunget til at forlade unionens område, hvis familiemedlemmerne ikke meddeles opholdsret

b) Sag C-84/12, Koushkaki

EUU alm. del (11) – bilag 459 (afgivelse af indlæg i EU-Domstolens præjudicielle sag C-84/12, Koushkaki)

Justitsministeren: Den anden sag, jeg vil nævne, er Koushkakisagen, som handler om visumkodeksen.

Visumkodeksen er en retsakt, der udbygger Schengenreglerne. Danmark er bundet af visumkodeksen på mellemstatsligt niveau, og vi har gennemført forordningen i dansk ret.

Danmark har afgivet skriftligt indlæg i sagen, der fortsat er verserende.

Sagens centrale spørgsmål er, om det følger af visumkodeksen, at der foreligger et ufravigeligt krav om udstedelse af et visum, når visumkodeksens betingelser er

3. Europaudvalgsmøde 17/10-12

opfyldt, eller om der er tale om en skønsmæssig beføjelse, der udøves inden for rammerne af visumkodeksen.

Danmark har i sit skriftlige indlæg gjort gældende, at der ikke i henhold til visumkodeksen foreligger et lovbundet krav på meddelelse af Schengenvisum, idet afgørelsen af, om der skal udstedes et visum, er et skøn, der tilkommer medlemsstaterne.

FO Punkt 3. Rådsmøde nr. 3193 (landbrug og fiskeri) den 22.-23. oktober 2012

Fødevareministeren: Jeg forelægger en enkelt sag til forhandlingsoplæg. Det drejer sig om punkt 1 om fiskerimulighederne i Østersøen for 2013. De resterende punkter er til orientering.

FO 1. Forslag til Rådets forordning om fastsættelse for 2013 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande i Østersøen

– *Politisk enighed*

KOM (2012) 0458

Rådsmøde 3193 – bilag 1 (samlenotat side 4)

Fødevareministeren: Det første punkt er forslaget om fiskerimuligheder i Østersøen for 2013. Forslaget er på rådsmødet med henblik på politisk enighed.

Kommissionen har fremsat sit forslag om kvoter på grundlag af den videnskabelige rådgivning fra ICES og forvaltningsplanen for torsk.

For torsk foreslår Kommissionen en reduktion af torskekvoten på 2 pct. i den vestlige del af Østersøen og en reduktion på 9 pct. i den østlige del. Kommissionen foreslår et uændret antal havdage for både østlige og vestlige Østersø samt den særlige mulighed for omfordeling af havdage til hovedsageligt små fartøjer.

For rødspætte lægges der op til en forøgelse på 18 pct., og for laks lægges der op til en reduktion på 11 pct.

På de resterende bestande vil jeg henvise til tabellen i samlenotatet, der giver et meget godt overblik over den videnskabelige rådgivning sammenholdt med Kommissionens forslag.

Jeg synes, det er positivt, at flere bestande i Østersøen fiskes på niveau med det maksimalt bæredygtige udbytte – det vi kalder MSY. Vi ønsker at følge princippet om MSY, idet en mere gradvis tilgang kan accepteres for bestande, hvor målet ikke er nået.

Vi støtter derfor forvaltningsplanen for torsk, hvor vi har nået målsætningerne i planen. For den vestlige torskebestand ønsker Danmark at påbegynde yderligere reduktion af fiskeridødeligheden ved en reduktion af TAC på 5,9 pct., så vi kan undgå for drastiske reduktioner, når MSY-mål bliver fastlagt for denne bestand.

FO Regeringens forhandlingsoplæg går derfor ud på, at man fra dansk side tilslutter sig forslaget eller et kompromisforslag, der kan vedtages med kvalificeret flertal, idet man vil arbejde for:

- At kvoterne for 2013 som generelt princip fastsættes på grundlag af MSY-målsætningen samt forvaltningsplaner.
- At der for så vidt angår torsk i den vestlige Østersø anlægges en strategi for en gradvis tilpasning til MSY, hvilket i 2013 indebærer en kvotereduktion på 5,9 pct.

3. Europaudvalgsmøde 17/10-12

- At Danmark tilslutter sig nogle medlemsstaters ønske om gradvis opnåelse af MSY for visse pelagiske bestande senest i 2020.
- At havdagene for fiskeri efter torsk fastsættes i overensstemmelse med forvaltningsplanen for torsk, subsidiært at muligheden for national tildeling af supplerende havdage udvides.

Erling Bonnesen, Pia Adelsteen og Per Clausen havde ingen problemer med forhandlingsoplægget.

Pia Adelsteen spurgte, om der var sket noget nyt i makrelsagen med Færøerne, hvor der, så vidt hun forstod, skulle være et møde på mandag.

Per Clausen spurgte, hvorfor regeringen ønsker, at antallet af havdage skal øges i forvaltningsplanen for torsk.

Fødevareministeren svarede Pia Adelsteen, at der ikke var ret meget nyt i makrelsagen. Nu går kyststatsforhandlingerne for 2013 jo i gang.

Hun svarede Per Clausen, at vi er optaget af at øge muligheden for at omfordele havdagene mellem fartøjerne.

Næstformanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde ytret sig imod det.

2. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond [til ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 og Rådets forordning (EF) nr. 861/2006 og Rådets forordning nr. XXX/2011 om integreret havpolitik]

– *Delvis generel indstilling*

KOM (2011) 0804

Rådsmøde 3193 – bilag 1 (samlenotat side 9)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (12) – bilag 18 (side 1565, senest behandlet i EEU 21/9-12)

EUU alm. del (11) – bilag 549 (side 1177 FO, forhandlingsoplæg forelagt EEU 21/9-12)

Fødevareministeren: Formandskabet vil på rådsmødet forsøge at opnå delvis generel indstilling på forslaget om den europæiske hav- og fiskerifond. Det er den sidste del af fiskerireformen, hvor vi opnåede generel indstilling på de andre dele af reformen under dansk formandskab.

Jeg tog forhandlingsoplæg på forslaget i Europaudvalget tilbage i maj måned. Det har jeg tænkt mig at holde mig til.

Som jeg ser det, bliver de største knaster i forhandlingerne spørgsmålene om:

- Indførelse af tilskudsmuligheder til ophugning.
- Midlertidigt ophør.
- Motorudskiftning uden forøgelse af fiskerikapaciteten.

Det er områder, som ikke lige præcis er en dansk kop te.

En stor gruppe medlemslande vil have indført støtte til ophugning, midlertidig oplægning og motorudskiftning. Det er desværre svært at komme uden om.

Som jeg redegjorde for i maj, er det overordnede danske sigte at fremme et bæredygtigt og selektivt fiskeri. Det sker efter vores mening bedst ved fokus på for eksempel innovation og dataindsamling. Derfor er vi ikke begejstrede for dette.

Men som jeg også sagde i maj, så vil vi fra dansk side ikke modsætte os, at det i et samlet kompromis kan være nødvendigt, at ophugning fortsat kan være et instrument – et instrument blandt flere – som kan anvendes ved dokumenteret overkapacitet i et fiskeri.

Det vil sige, at støtte til ophugning bliver bundet op på medlemslandenes årlige rapport om flådekapacitet i de enkelte fiskerier. Det kan give os et rigtigt godt håndtag til at kontrollere og begrænse anvendelsen af støtten. Det kan også være nødvendigt at se på andre begrænsninger for eksempel i relation til støttesatser eller samspillet mellem ophugning og eventuelle motorudskiftninger.

Det bliver nok nødvendigt at indgå en eller anden slags kompromis på dette punkt, hvis der skal kunne opnås enighed.

3. Konsultationer mellem EU og Norge om fiskerimuligheder for 2013

– *Orienterende debat*

Rådsmøde 3193 – bilag 1 (samlenotat side 18)

Fødevareministeren: Rådet skal drøfte de forestående forhandlinger med Norge om en ny fiskeriaftale for 2013. Fiskeriaftalen har stor betydning for de danske fiskere. I forhandlingerne med Norge støtter jeg fastsættelse af kvoterne for 2013 på grundlag af den videnskabelige rådgivning og fastlagte forvaltningsplaner. Det er som vi plejer.

Derudover er det også vigtigt, at vi fortsat presser på for at reducere udsmidet. Derfor vil jeg arbejde for, at der også i 2013 afsættes en kvotepræmie for torsk samt eventuelt flere arter i Nordsøen. Kvotepræmien skal kunne tildeles de fiskere, der fisker under fuld dokumentation. Det skal også gælde i Skagerrak, indtil et udsmidsforbud kan træde i kraft.

3. Europaudvalgsmøde 17/10-12

4. Forberedelse af årsmøde i Den Internationale Kommission for bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT) i Agadir, Marokko, den 12.-19. november 2012

– *Orienterende debat*

Rådsmøde 3193 – bilag 1 (samlenotat side 21)

Fødevareministeren: Rådet skal drøfte årsmødet i den internationale kommission for tunfiskeri i Atlanterhavet. Generelt ønsker vi at sikre et mere bæredygtigt fiskeri.

5. Reformpakke om den fælles landbrugspolitik: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik

– *Orienterende debat*

KOM (2011) 0625 og KOM (2012) 0552

Rådsmøde 3193 – bilag 1 (sammenfatning side 23)

EU-note (11) – E 11 (note af 8/11-11 om reform af den fælles landbrugspolitik)

KOM (2011) 0625 – svar på spørgsmål 1

EUU alm. del (11) – bilag 88 (henvendelse af 10/11-11 fra Mellempolitisk Samvirke)

KOM (2011) 0625 – bilag 2 (henvendelse af 9/11-11 fra Concord Danmark)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 556 (side 1361, senest behandlet i EUU 8/6-12)

Fødevareministeren: Formandskabet lægger op til en drøftelse af reformforslaget om den direkte støtte og spørgsmålet om intern omfordeling. Kort sagt mener vi fra dansk side, at det burde være op til medlemslandene selv at beslutte, hvordan den afkoblede støtte skal fordeles.

Det afgørende punkt er, at støtten ikke igen kobles til produktionen, så konkurrencen forvrides. Kommissionens drastiske forslag til omfordeling kan desværre friste medlemslandene til at genkoble støtten. Det vil være et skridt i den helt forkerte retning.

Derfor er vi gået sammen med Italien, Spanien, Portugal og Luxembourg om at støtte en langt mere balanceret model udarbejdet af Irland. Hovedpunktet er, at man følger Kommissionens forslag for omfordeling mellem medlemslandene, og at den grønne støtte på 30 pct. ikke omfordeles til en ensartet støtte per hektar.

Endelig har formandskabet i denne uge besluttet sig for tage endnu et emne i forhold til direkte støtte op på rådsmødet. Det drejer sig om yderligere direkte støtte til unge landmænd, hvilket i Kommissionens forslag er obligatorisk. Et flertal af medlemslandene har indtil nu ønsket, at det skulle være frivilligt for medlemslandene. Det støtter vi også fra dansk side.

Erling Bonnesen var klar over, at den interne omfordeling skulle ske mellem landene, men der står også, at man vil fokusere på de små brug, som laver lokal nicheproduktion. I den forbindelse bad han fødevareministeren være opmærksom på, at vi også skal tage hensyn til de større brug, som trods alt står for den største del af beskæftigelsen og af fødevareeksporten.

Han henviste til det, der står om, at man skal opfylde forskellige kriterier på miljøområdet for at opnå støtte, og pointerede, at det er vigtigt, at der bliver lige vilkår, og at dansk landbrug kan indregne det, det allerede har gjort.

3. Europaudvalgsmøde 17/10-12

Der står nogle steder, at der skal foretages en yderligere stramning af "capping"-reglerne. Det forstod han sådan, at nogle gerne ser, at når man kommer over et vist niveau, skal der være en kraftigere reduktion. Det mente han ikke var i dansk interesse.

Per Clausen mente, det grundlæggende er, at også landbruget som udgangspunkt bør kunne klare sig på markedsvilkår, og at støtteordningerne understøtter en omlægning af dansk landbrug, så det bliver mere bæredygtigt. Han argumenterede for, at det bør være den danske regerings politik at gå videre i to spor, nemlig en videreførelse af det velkendte industrilandbrug og en fokus på udvikling af fødevarerproduktionen dér, hvor der er stor værditilvækst, og hvor der tages hensyn til miljøet, som det f.eks. sker i forbindelse med økologi.

Fødevarerministeren sagde til Erling Bonnesen, at vi vil støtte Irlands forslag til intern omfordeling mellem landene, fordi det er mindst drastisk. Dansk landbrug fokuserer på vækst, og vi synes i bund og grund, det burde være et nationalt anliggende, hvordan vi fordeler landbrugsstøtten. Miljøelementet indgår i søjle 1, og så har vi vedvarende græsning og rotation.

Der er ikke noget nyt om "capping". Vi har stadig væk diskussionen om, hvorvidt det skal være frivilligt eller ej.

Fødevarerministeren erklærede sig enig med Per Clausen, at kapitalistiske markedsmechanismer er godt for landbruget. Hun var enig i, at vi skal komme tættere og tættere på, at det bliver markedet, der bestemmer, og ikke alle mulige støtteordninger. Hun var også enig i, at mens vi venter på, at alle støtteordningerne kan blive fjernet, skal vi i højere grad bruge dem til at sikre en bæredygtig fremtid for landbruget. Det kommer til udtryk i, at økologi helt automatisk bliver betragtet som grønt og dermed opnår 30 pct. ekstra i støtte.

6. Reformpakke om den fælles landbrugspolitik: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik

– *Orienterende debat*

KOM (2011) 0628

Rådsmøde 3193 – bilag 1 (samlenotat side 42)

EU-note (11) – E 11 (notat af 8/11-11 om reform af landbrugspolitikken)

EUU alm. del (11) – bilag 30 (henvendelse af 13/10-11 fra Concord Danmark)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 556 (side 1361, senest behandlet i EUU 8/6-12)

Fødevarerministeren: Formandskabet har også lagt op til en drøftelse af reformforslaget om markedsordningen og spørgsmålet om producentorganisationer og de såkaldt interprofessionelle organisationer. De sidstnævnte indeholder udover primærproducenter også forarbejdningssektoren og detailhandel.

Fra dansk side støtter vi en stærk organisering af landmænd, som vi har det med andelsbevægelsen. Men det afgørende er, at det er frivilligt for landmændene eller andre led i fødevarekæden at deltage.

Problemet er, at Kommissionens forslag lægger op til dels en obligatorisk anerkendelse af producentorganisationer og interprofessionelle organisationer, dels at disse organisationer kan få mulighed for at udvide deres finansiering og regler til også at omfatte ikke-medlemmer. Endelig risikerer man markedsforstyrrelser på det indre marked. Vi finder fra dansk side, at man må holde sig til konkurrence-lovgivningen.

Medlemslandene er delt på dette spørgsmål i Rådet, men fra dansk side forsøger vi at trække forslaget i retning af mere frivillighed. Desværre ser det lige nu ud til, at Europa-Parlamentet trækker i den modsatte retning – altså i retning af mindre frivillighed.

7. Reformpakke om den fælles landbrugspolitik: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningsforordningen)

– *Orienterende debat*

KOM (2011) 0626

Rådsmøde 3193 – bilag 1 (samlenotat side 53)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 18 (side 1569, senest behandlet i EUU 21/9-12)

Rådsmøde 3182 – bilag 2 (skriftlig forelæggelse)

Fødevareministeren: Jeg vil kort nævne, at Kommissionen vil præsentere sit reviderede forslag til den horisontale forordning. Forordningen dækker administration og kontrol af landbrugsstøtte. Det reviderede forslag genindfører krav om offentliggørelse af støttemodtagere på internettet. Fra dansk side støtter vi selvfølgelig størst mulig åbenhed. Det er fint nok.

Derudover havde formandskabet lagt op til en drøftelse af et teknisk emne i den horisontale forordning om fysisk kontrol. Det emne er nu taget af dagsordenen, så vi ved ikke helt, hvad der sker.

Generelt om landbrugsreformen vil jeg også lige nævne, at det cypriotiske formandskab lægger op til delvis generel indstilling på rådsmødet i november, så vi vil vende tilbage til landbrugsreformen. Jeg vil foreslå, at vi forsøger at holde en teknisk gennemgang med udgangspunkt i de vigtigste emner i reformforhandlingerne, sådan at vi kender dem, inden vi skal træffe endelig beslutning. Europaudvalget vil sammen med Fødevareudvalget modtage en invitation til en sådan teknisk gennemgang.

Nu har vi efterhånden diskuteret denne sag i lang tid, og det er vigtigt, at vi får en status over, hvor vi står.

Næstformanden takkede for invitationen til en teknisk gennemgang.

Erling Bonnesen kvitterede ligeledes for invitationen til en teknisk gennemgang.

Han bad fødevareministeren sige lidt om, hvor tæt vi er på, at der kan komme et resultat – procesmæssigt og tidsmæssigt.

Fødevareministeren svarede, at det cypriotiske formandskab lægger op til en delvis generel indstilling i november. Så skal vi have Europa-Parlamentet med. Det regner med at stemme sidst på året, men der er stillet over 7.000 ændringsforslag. Hun troede, der kunne komme et egentligt kompromis i løbet af 2013.

8. Forslag til rådskonklusioner vedrørende EU's tiltag på baggrund af vedtagelsen af en maksimalgrænseværdi for vækstfremmeren Ractopamin i Codex Alimentarius Kommissionen

– Vedtagelse

Rådsmøde 3193 – bilag 1 (samlenotat side 66)

Fødevareministeren: På rådsmødet lægges der op til en vedtagelse af rådskonklusioner om stoffet ractopamin. Baggrunden er, at FAO's og WHO's udvalg for fødevarerikkerhed – også kaldet Codex Alimentarius kommissionen – har vedtaget en grænseværdi for ractopamin.

Ractopamin anvendes som en hormonlignende vækstfremmer, og det er dermed forbudt i EU. Derfor er vi fra dansk og europæisk side meget utilfredse med, at der er blevet fastsat en grænseværdi.

Problemet med at fastsætte en grænseværdi er, at det legitimerer anvendelsen af stoffet som vækstfremmer i forhold til det internationale handelssystem i WTO.

Det betyder, at risikoen for, at der bliver rejst en WTO-sag mod EU for ikke at acceptere stoffet i EU, bliver væsentlig større, og det er vi naturligvis ikke glade for.

Baggrunden for vedtagelsen af rådskonklusioner er, at man fra EU's side ønsker klart at signalere, at man i EU fastholder et totalt forbud mod vækstfremmere, herunder ractopamin, også selv om der er vedtaget en global grænseværdi. Det synes jeg er positivt.

Det er også vigtigt, at vi fastholder kontrollen i forhold til tredjelande, så der ikke eksporteres kød produceret med vækstfremmere til EU. Det sker ved at stille krav til disse lande om, at de skal garantere ikke at eksportere sådant kød til EU. Det er nemlig ikke muligt at kontrollere i det importerede kød. Det er en meget kedelig sag, men det er helt afgørende, at vi fra EU's side signalerer, at vi ikke ændrer holdning til vækstfremmere

- 9. Forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne og midlertidig anvendelse af protokollen mellem Den Europæiske Union og Republikken Madagaskar om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem de to parter,**

Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af protokollen mellem Den Europæiske Union og Republikken Madagaskar om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem de to parter, og

Forslag til Rådets forordning om fordeling af de fiskerimuligheder i henhold til protokollen mellem Den Europæiske Union og Republikken Madagaskar om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem de to parter.

–Tidlig forelæggelse

KOM (2012) 0506, KOM (2012) 0505 og KOM (2012) 0519

Rådsmøde 3193 – bilag 1 (samlenotat side 70)

Fødevareministeren: Kommissionen har fornyet en protokol under fiskeripartnerskabsaftalen med Madagaskar, hvor hovedandelen af fiskeriet vedrører tun. Fra dansk side holder vi os til den tilgang, som der var enighed om i Fødevareudvalget tilbage i januar 2011, hvor vi bl.a. lagde vægt på at sikre et bæredygtigt fiskeri, at der skal fiskes på et overskud, at man skal respektere menneskerettigheder og alle de her principper.

10. Forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne og midlertidig anvendelse af protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem de to parter, som er i kraft,

Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en ny protokol om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem de to parter, som er i kraft, og

Forslag til Rådets forordning om tildeling af fiskerimuligheder i medfør af protokollen til fiskeripartnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og Den Islamiske Republik Mauretanien, som er i kraft, og ændring af forordning 1801/2006

– Tidlig forelæggelse

KOM (2012) 0545, KOM (2012) 0546 og KOM (2012) 0547

Rådsmøde 3193 – bilag 1 (samlenotat side 74)

Fødevarerministeren: Her gælder det samme som ved den forrige sag på dagsordenen.

Kommissionen har også indgået en fornyet protokol under fiskeripartnerskabsaftalen med Mauretanien. Det er EU's største fiskeripartnerskabsaftale, der dækker mange forskellige arter.

Vi holder fast i vore traditionelle ønsker om bæredygtighed, menneskerettigheder osv.

Aftalen begrænser og udelukker fiskeriet i visse områder, hvilket er til fordel for både miljøet og også for det lokale kystnære fiskeri. En række medlemslande, herunder Spanien, er skeptiske overfor disse begrænsninger.

Fra dansk side støtter vi Kommissionens forslag, da det er i tråd med det, vi hele tiden har ment. Derfor er vi ikke indstillet på at acceptere en egentlig genforhandling af aftalen med Mauretanien.

Punkt 4. Samråd med ministeren for ligestilling og kirke vedrørende samrådsspørgsmål B om kvinder i bestyrelser (genoptaget fra 12/10-12)

- EUU alm. del (12) – samrådsspørgsmål B
- Rådsmøde 3146 – bilag 3 (debatten om kvinder i bestyrelser)
- EUU alm. del (11) – svar på spørgsmål 71
- EUU alm. del (11) – svar på spørgsmål 73
- EUU alm. del (11) – svar på spørgsmål 74
- EUU alm. del (11) – bilag 423 (regeringens svar på Kommissionens høring om flere kvinder i bestyrelser)
- EUU alm. del (11) – bilag 432 (høringsdokument fra Kommissionen om kvinder i bestyrelser)
- EUU alm. del (11) – bilag 453 (Ligestillingsudvalgets udtalelse vedr. høring om kvinder i bestyrelser)
- EUU alm. del (11) – bilag 473 (revideret oversættelse af regeringens høringssvar på Kommissionens høring om flere kvinder i bestyrelser)
- EUU alm. del (11) – bilag 609 (brev vedr. kvinder i bestyrelser)

Samrådsspørgsmålet havde følgende ordlyd:

"Hvorfor har ministeren på Danmarks vegne ikke været medunderskriver på brevet fra ni landes ministre, som afviser Kommissionens tanker om at indføre kvoter for kvinder i virksomhedsbestyrelser som værende i strid med nærhedsprincippet (se EUU alm. del - bilag 600) og i stedet valgt selv at fremsende sit eget brev? Mener ministeren i den forbindelse, at Kommissionen kan regulere andelen af kvinder i virksomhedsbestyrelser (gennem f.eks. kvoter) på en måde, der overholder nærhedsprincippet."

Pia Adelsteen motiverede kort samrådet, som var en fortsættelse af samrådet den 12. oktober, der blev afbrudt, fordi ligestillingsministeren ikke på stående fod kunne svare på spørgsmål om den præcise dato for modtagelse af brev fra sin britiske kollega vedrørende kommissær Redings forslag om kvoter for kvinder i bestyrelser. Hun tilføjede, at hun samme dag havde fået et notat om forløbet fra ministeren.

Ligestillingsministeren: Man kan sige, det er anden halvleg, hvis man er interesseret i fodbold. Det er rigtigt, at der er sendt et notat over.

I sidste uge havde vi samråd, hvor vi blandt andet drøftede, hvorfor jeg på Danmarks vegne har valgt ikke at skrive under på et brev mod kvoter, som Storbritannien og en række medlemslande har sendt til Kommissionens formand Barroso og viceformand Reding.

Som jeg sagde på samrådet, har regeringen valgt at skrive sit eget brev til Kommissionen. Her gør vi det helt klart, at vi er imod kvoter. Samtidig beskriver vi den

3. Europaudvalgsmøde 17/10-12

danske model for flere kvinder i bestyrelse og ledelse, som vi håber kan inspirere Kommissionen og andre lande.

Lad mig lige – hvis der skulle være nye seere eller tilhørere her – kort igen ridse op, hvorfor vi har valgt at skrive vores eget brev.

Det har vi, fordi der i brevet fra Storbritannien lægges op til, at de eksisterende nationale tiltag er tilstrækkelige. Og der lægges op til, at man skal afvente de initiativer, der er igangsat, herunder de frivillige initiativer. Regeringens holdning – og hele baggrunden for den danske model for flere kvinder i ledelse – er netop, at de initiativer, der er i dag, ikke er tilstrækkelige. Og at vi ikke mener, at de frivillige initiativer har skabt eller vil skabe en udvikling i andelen af kvinder i bestyrelser. Hvis vi underskrev det engelske brev, ville vi gå imod hele argumentationen for vores danske model. Det er jo på ingen måde meningen.

Samtidig afviser det engelske brev mere generelt, at EU kan komme med forslag på området. Det er vi ikke nødvendigvis enige i. Det vil afhænge af det konkrete forslags indhold.

Vi mener altså ikke, status quo er tilstrækkelig. Vi mener, der er behov for at gøre mere for at få flere kvinder i ledelse. Det er derfor, vi i næste uge førstebehandler lovforslagene om den danske model for flere kvinder i ledelse.

Det, vi er enige med England og de øvrige medunderskrivende lande i, er, at der ikke skal indføres kvoter. Derfor gør vi i vores brev også helt klart, at Danmark ikke støtter EU-kvoter.

Vi stoppede samrådet, fordi der var meget detaljerede spørgsmål om processen omkring brevet fra Storbritannien mod indførelse af kvoter på EU-niveau.

Det er selvsagt detaljer, som det her 1 til 2 måneder efter kan være svært at stå til regnskab for på stående fod. Det skal også ses i lyset af, at der på embedsmandsniveau har været tale om en længere proces med diverse forhandlinger og udkast.

Jeg har derfor som lovet på samrådet i fredags sendt et brev til udvalget, der kort beskriver processen omkring Storbritanniens brev. Men hvis der er nogen, der ikke skulle have set det, vil jeg også ridse processen op mundtligt, da udvalget har vist stor interesse for processen, og da der kan være kommet nye seere til.

I juli 2012 hørte mit ministerium fra attachéen i Bruxelles, at Storbritannien muligvis ville prøve at se, om de kunne samle lande nok til at tilkendegive over for Kommissionen, at der vil være et blokerende mindretal, hvis der fremsættes et forslag om kvoter.

Den 3. september 2012 modtager mit ministerium via attachéen første foreløbige udkast til et brev fra Storbritannien.

Herefter foregår der på embedsmandsniveau forskellige sonderinger og forhandlinger mellem medlemslande om brevets mere præcise indhold.

Jeg er, som jeg også tidligere har sagt, blevet orienteret mundtligt om sonderingerne og udkast til breve.

3. Europaudvalgsmøde 17/10-12

Jeg er således blevet orienteret om, at der i udkastene til brev lægges vægt på, at de eksisterende nationale tiltag – herunder de frivillige initiativer – er tilstrækkelige, og at effekten af disse bør afventes. Ligesom jeg også er orienteret om, at der er usikkerhed om, hvilke lande der kan støtte et brev.

Blandt andet på den baggrund aftaler erhvervs- og vækstministeren – den tidligere – og jeg at sende vores eget brev til kommissionen. Det gør vi, fordi vi lægger vægt på at markere, at Danmark ikke støtter kvoter. Samtidig ønsker vi at være proaktive. Vi vil gerne være med til at tage debatten om, hvordan vi får flere kvinder i ledelse. Og vi vil gerne gøre opmærksom på den danske model som et alternativ til kvoter.

På samrådet i Ligestillingsudvalget den 12. september oplyser vi om, at vi planlægger at sende et dansk brev, hvor vi gør klart, at Danmark er imod kvoter, og hvor vi vil præsentere den danske model for flere kvinder i ledelse.

Den 12. september sidst på dagen og efter samrådet i Ligestillingsudvalget får jeg forelagt et udkast til brev fra Storbritannien med ændringsmarkeringer samt en angivelse af, hvilke lande der forventes at skrive under.

Som jeg sagde på samrådet den 12. september, havde jeg altså ikke forud for samrådet set et udkast til brev. Det har jeg også oplyst i min besvarelse af 5. oktober 2012 af spørgsmål stillet af fru Pia Adelsteen.

Den 13. september modtager ministeriet et brev med den endelige ordlyd, og hvilke lande der har valgt at skrive under. Den endelige ordlyd af dette brev svarer til ordlyden i det udkast til brev, jeg fik forelagt den 12. september.

Forud for dette er det via den danske attaché meddelt Storbritannien, at vi ikke kan støtte brevet.

Den 14. september får ministeriet en kopi af det officielle britiske brev, der er blevet afsendt til Barroso og Reding samme dag.

Den 18. september sender erhvervs- og vækstministeren og jeg det danske brev om, at vi er imod kvoter. Udvalget modtager en kopi den 20. september.

Jeg håber, at dette afklarer de spørgsmål omkring processen med Storbritanniens brev, som udvalget havde i sidste uge.

Jeg håber også, det står klart, at vi ikke ønsker kvoter. Det har vi gjort klart for Kommissionen i høringsen i maj og igen med vores brev her i september.

Derudover er vi løbende i kontakt med Kommissionen på embedsmandsniveau, hvor vi pointerer, at vi ikke kan støtte kvoter.

Vi ønsker den danske model, fordi vi mener, at der skal ske noget. Vi skal have flere kvinder i bestyrelser og ledelse. Alt andet ville være spild af ressourcer.

Lad mig, inden vi går til over til spørgsmål, også kort følge op i forhold til drøftelsen om nærhedsprincippet, og hvorvidt jeg ønsker EU regulering. Det var også noget, der var stor interesse for i sidste uge.

Som jeg sagde på samrådet, har jeg ikke noget principielt imod EU-regulering, når det handler om ligestillingsanliggender. Vi har mange gode eksempler på EU-

3. Europaudvalgsmøde 17/10-12

regulering på ligestillingsområdet. En stor del af ligestillings- og ligebehandlingsdirektiverne ligger til grund for den danske lovgivning på området.

Det gælder sikring af kvinders og mænds rettigheder. Og det gælder fremme af kvinders og mænds lige muligheder på arbejdsmarkedet, i uddannelse mv. Jeg kan blandt andet nævne ligelønsdirektivet og retten til betalt barsel i alle medlemsstater. Det er stort set alle direktiver, som er implementeret i dansk ret under den borgerlige regering.

Så på det generelle niveau er jeg ikke imod EU-regulering, når det drejer sig om ligestilling. Det er et område, hvor EU har kompetence til at komme med forslag.

Derfor tager regeringen stilling til forslag fra Kommissionen på ligestillingsområdet fra sag til sag. Det gør vi også i denne sag.

Lad mig også benytte lejligheden til at knytte nogle ord til, hvorvidt regeringen allerede nu principielt kan tage stilling til, om et eventuelt direktiv om kvoter er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Her bliver jeg altså nødt til at sige, at det ikke er muligt. Nærhedsprincippet siger, at der kun kan træffes beslutninger på EU-niveau, hvis målene ikke i tilstrækkelig grad kan nås på nationalt, regionalt eller lokalt niveau, eller hvis virkningerne bedre kan nås med EU-regulering.

Nærhedsvurderingen kan kun foretages på baggrund af et konkret forslag. Vurderingen vil blandt andet afhænge af begrundelsen, hjemmelsgrundlaget og den konkrete udformning. Er det f.eks. minimumsstandarder, er det vejledende, er der undtagelser mv.? Derfor giver det kun mening af tage stilling til nærhedsprincippet i forhold til konkrete sager og ikke principielt.

Det er Kommissionen, der i første omgang vurderer og begrundet, om og hvorfor et givet forslag er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Det vil også være tilfældet for et direktiv om kvoter.

Så er det jo nærliggende at spørge, hvorfor regeringen ikke kan melde ud, om den mener, at det lækkede udkast til direktiv om kvoter er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Her er jeg overbevist om, at de fleste i Europaudvalget er enig i, at man som regering skal være meget varsom med at komme med meldinger om nærhedsprincippet på baggrund af lækkede direktivudkast. Vi ved alle, at der kan ske rigtigt meget med et udkast til direktiv undervejs i processen. Det vil simpelt hen ikke være hensigtsmæssigt, at regeringen kommer med udmeldinger undervejs i den proces.

Derfor bliver vi som regering nødt til at holde fast på, at vi følger den helt normale EU-beslutningsprocedure. Det gælder også, når eller hvis Kommissionen fremsætter et forslag om kvoter. Her vil vi foretage en vurdering af, om forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, og Folketinget og Europaudvalget vil blive inddraget, præcis som de plejer.

Hvad jeg imidlertid godt kan sige – og endda sige helt klart: Politisk er regeringen imod et EU-krav om kvoter og sanktioner.

Det har vi gjort Kommissionen helt klart i vores høringsvar fra maj og igen i vores brev her i september. Og det er noget, vi løbende fremfører på embedsmandsniveau i kontakten til Kommissionen og andre EU-lande.

3. Europaudvalgsmøde 17/10-12

Regeringen tror på den danske model for flere kvinder i ledelse og på, at den vil skabe reelle fremskridt i andelen af kvinder i bestyrelser og ledelse. Vi mener, det er den rigtige vej at gå, og vi glæder os over, at erhvervslivet generelt bakker op om modellen.

Pia Adelsteen gjorde opmærksom på, at ligestillingsministeren den 11. september havde sagt til Børsen, at regeringen havde valgt at udarbejde sit eget brev til kommissær Reding og Barnier og altså ikke skrive under på de britiske brev, men den 12. september sagde ligestillingsministeren i samrådet i Ligestillingsudvalget, at han ikke havde set det britiske brev. Hun mente, ligestillingsministeren måtte have vidst noget om brevet fra sine embedsmænd, og hun gik ikke ud fra, at det var embedsmændene, der traf beslutning om, hvad der skulle ske. Nu oplyser ligestillingsministeren, at han allerede den 3. september havde fået et første udkast. Derfor forstod hun ikke, at han den 12. september kunne sige, at han ikke havde set brevet.

Lykke Friis syntes ligesom Pia Adelsteen, det var underligt, at ligestillingsministeren kunne sige til Børsen den 11. september, at han ikke ville skrive under på det britiske brev, men sende sit eget, når han på det tidspunkt ikke havde læst det britiske brev.

Hun forstod ikke, hvordan ligestillingsministeren kunne sige, at man ville underkende den danske model, hvis man skrev under på det, der står i det britiske brev, som handler om subsidiaritetsprincippet, og hvor man skriver, at mange lande overvejer, hvilke initiativer de skal tage, og at man først skal lade det virke i praksis. Det må jo indbefatte den danske model.

Helt principielt mener Venstre ikke, at EU har kompetence inden for dette felt. Det er en række andre lande også kommet frem til, hvorfor de sender det fælles brev til kommissær Reding. Det er et forsøg på at stoppe direktivet, inden det bliver fremsat.

Når ligestillingsministeren nu åbner op for, at EU godt kan lovgive inden for dette felt, vil han så være villig til at gå længere end den danske model?

Per Clausen bad ligestillingsministeren bekræfte, at når man ikke ville skrive under på det britiske brev, var det fordi man godt mente, EU kunne udarbejde direktiver på området. Desuden ville han gerne have bekræftet, at det er almindelig praksis, at regeringen først tager stilling til, om subsidiaritetsprincippet er overholdt, når der foreligger et helt konkret direktivforslag.

Ligestillingsministeren fastholdt, at han først så det endelige brev efter samrådet i Ligestillingsudvalget, men han havde hørt om det, og på den baggrund havde han besluttet at være proaktiv og sende sit eget brev, hvor man fremhæver den danske model.

Han bekræftede over for Pia Adelsteen, at det ikke er embedsmændene, men politikerne, der træffer beslutning om, hvad der skal ske. Men embedsmændene hjælper selvfølgelig, og de var i gang med en proces, som ligestillingsministeren også havde beskrevet det i sit svar på samrådsspørgsmålet.

3. Europaudvalgsmøde 17/10-12

Ligestillingsministeren sagde med hensyn til det britiske brev, at som han læste det, lægger man vægt på, at de nationale initiativer først skal have lov til at virke. Det mente ligestillingsministeren, man havde prøvet, uden at det hjalp tilstrækkeligt. Han mente, der skulle være mere progression.

Han betegnede det som fuldstændig barokt at spørge, om han ville gå længere end den danske model, som Folketinget skal førstebehandle i næste uge, når vi har sendt et brev til kommissæren om, at vi mener, det er den rigtige vej at gå også for EU, og når regeringen er imod kvoter.

Ligestillingsministeren bekræftede over for Per Clausen, at det også var praksis under den tidligere regering, at den først tog stilling til, om subsidiaritetsprincippet var overholdt, når der forelå et konkret direktivforslag. Det kan jo ske masser af ændringer, fra at ting bliver lækket til der kommer et egentligt direktivforslag.

Pia Adelsteen forstod stadig ikke, hvordan ligestillingsministeren i samrådet i Ligestillingsudvalget den 12. september kunne sige: "Jeg har ikke fået noget brev", når han var orienteret om det fra sine embedsmænd, og når han den 11. september kunne beslutte, at han ville sende sit eget brev.

Hun mente, nærhedsprincippet var et princip. Hun spurgte, hvordan ligestillingsministeren vil forhindre, at der bliver vedtaget et direktiv om kvoter, når han mener, EU godt kan lovgive på ligestillingsområdet.

Ligestillingsministeren gentog sin argumentation og tilføjede, at samrådet den 12. september egentlig ikke handlede om det britiske brev, men han var blevet orienteret mundtligt om det, som han også sagde på samrådet.

Pia Adelsteen stolede ikke på, at ligestillingsministeren ikke ville indføre kvoter, og gentog sit spørgsmål om, hvordan han ville forhindre, at EU vedtog et direktivforslag, som indeholdt kvoter, idet hun tilføjede, at det kan man jo gøre ved en flertalsafgørelse.

Ganske vist indtog den forrige regering også det standpunkt, at man ville se et konkret direktivforslag, før man tog stilling til nærhedsprincippet, men det betød ikke nødvendigvis, at det var en rigtig holdning.

Per Clausen ironiserede over, at selv om Socialdemokraterne og SF og Det Radikale Venstre er løbet fra, hvad de mente før valget, bliver de nu kritiseret af dem, de er løbet over til. Han garanterede, at Enhedslisten aldrig vil kalde en minister i samråd med udgangspunkt i, at man ikke stoler på, hvad han siger.

Han pointerede, at når Danmark skriver sit eget brev, tæller vi med blandt dem, der er imod kvoter.

Han spurgte, om det ikke før var sket, at kommissærer var kommet med tanker, som de ikke var kommet igennem med.

Lykke Friis præciserede, at hun var uenig med ligestillingsministeren, idet hun mente, han skulle have skrevet under på det britiske brev, som med henvisning til nærhedsprincippet siger, at det må være en nationalt beslutning, om man vil indføre kvoter.

Ligestillingsministeren siger, hun vil arbejde for, at den danske model også bliver EU-modellen, men det er ikke det, kommissær Reding går ind for. Ved at skrive

3. Europaudvalgsmøde 17/10-12

under på det britiske brev kunne vi måske få kommissæren til at lade være med at komme med sit udspil.

Nu må Europaudvalget se, om det kan samle en række nationale parlamenter til at give Kommissionen det gule kort.

Sofie Carsten Nielsen ville gerne have bekræftet, at regeringen havde sendt sit eget brev, fordi den ikke var enig i det, der stod i det britiske brev, men at Danmark var en del af det blokerende mindretal, som ikke ville have kvoter.

Ligestillingsministeren var ligesom Pia Adelsteen optaget af nærhedsprincippet, som er et vigtigt princip. Men han kunne ikke følge Pia Adelsteen i, at vi skal ændre praksis på området, således at regeringen også skal vurdere nærhedsprincippet i relation til tanker og ideer.

Han forstod, at Venstre var enig i den britiske holdning og derfor gerne ville have skrevet under på brevet. Det er regeringen ikke. Hvis de havde været enig med briterne, havde den skrevet under på brevet.

Han bekræftede over for Per Clausen, at man før havde været ude for, at kommissærer ikke kom igennem med deres ideer.

Ligestillingsministerens svarede bekræftende på Sofie Carsten Niensens spørgsmål.